

Téma: Rybáři v Kolíně

Rozhovor s Romanem Šulcem

Představujeme: Andrea Zápotočná

Slovo úvodem

Vážení kolínští spoluobčané, máme za sebou volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, nebudu se zde pouštět do subjektivního hodnocení, to ať si každý udělá sám za sebe. Pro mne je nejdůležitější, aby nová vláda dokázala pracovat pro své občany i obce, byla zodpovědná vůči veřejným financím, nerozdělovala společnost, byla spravedlivá a dokázala na koncepčních věcech spolupracovat i s opozicí, ať už bude jakákoliv. To bych nám všem moc přál.

Poslední dobou se na mne stále častěji obracují někteří lidé z Kolína ohledně veřejných, kulturních nebo třeba sportovních aktivit. Chtěli by se nějak zapojit, chtěli by pomoci, chtěli by být aktivní součástí veřejného života v Kolíně. Mám z toho upřímnou radost. Úlohou města není jen péče o kulturní a historické dědictví, péče o školy, školky, divadlo, knihovnu, tradiční kulturní akce jako Kmochův Kolín. Úlohou města je i podporovat občanskou aktivitu, stát se jakýmsi garantem a zárukou pro tyto činnosti. V posledních letech této aktivity přibývá, ať je to již tradiční Otevřená ulice, skvělá práce Skautského institutu, třeba i blešáky na vzduchu a mnoho jiných akcí, které probouzejí naše město, vytvářejí nové možnosti, setkání, vztahy a často i pozitivní atmosféru veřejného života v našem městě. Občas se někteří lidé se skvělými nápady tak trochu obávají, zda to či ono realizovat, zda to bude mít úspěch, bude přijímáno jako pozitivní změna. Prosím, nebojme se toho, každá změna něco přináší. Kdo nic nedělá, sice nic nezkaží, ale také nic nedokáže. Stejně tak moc děkuji všem, kteří pomáhají proti velkým projektům, jež by měly výrazně negativní vliv na přírodu v Kolíně a jeho okolí. Ať už je to podpora veřejnosti a rybářů v našem boji proti zavážení Sandberku nebo aktivita proti rozšíření obalovny Eurovia na Veltrubské ulici. V poslední době pak zejména aktivizace proti záměru masivní těžby šterkopísku v lesích okolo Jelenu. Snažíme se v rámci legislativy využít všechny možnosti za město a zároveň nám výrazně pomáháte vy, ať už podáním svých námitek nebo třeba podpisem petice. Děkuji vám za to.

Klima města, příjemné a inspirativní prostředí, ve kterém se nám dobře žije, si vytváříme my všichni společně. Na radnici jsme otevřeni novým nápadům a výzvám, obraťte se na nás, obraťte se na mne. Rádi se s vámi sejdeme, rádi pomůžeme dobré věci.

Váš Michael Kašpar

Výběr z obsahu

- Aktuálně z veřejného prostoru** 4
Nové herní prvky, zastávky i koše
- Dny seniorů** 6
Výlety, zábava, kino a jiné
- Žáci z Pětky uspěli na Febiofestu** 8
Studentská filmová soutěž
- Kmocháci v Senátu** 9
MHFK koncertovala v Praze
- Úspěšná turistická sezona** 10
Kolín se stává i městem turismu
- Basketbalisté myslí na budoucnost** 11
Propojení mládeže a dospělého týmu
- Ze skicáku architekta** 13
Koš story
- Rozhovor s Romanem Šulcem** 14
Kolínský patriot z Vinice
- Téma: Kolínští rybáři** 18
Co lze ulovit v kolínských vodách?

O drakovi v Kolíně vědí už i na Febiofestu. Více na str. 8

- Písek místo lesa?** 21
O záměru těžby písku na Jelenu
- Josef Čáslava – návrat v čase** 22
Pozvánka na výstavu
- Na co do kina?** 27
Aktuální premiéry v kolínském kině
- Kam na výlet?** 23
Roman Šulc nás zve do Žiželic
- Vzpomínka na 17. listopad** 32
Pozvánka na pietní akt a koncert

Karlovo náměstí, středobod místních i turistů

Likvidace plevele na chodnicích

Město Kolín se snaží likvidovat plevel na chodnicích, proto jsou často k vidění v ulicích pracovníci s postřikem. Komplexní informace o harmonogramu etap jsou uveřejněny na webu města. Přesto byla informovanost malá, objevily se i stížnosti na používaný typ přípravku.

Díky zpětné vazbě od občanů Odbor správy městského majetku MěÚ Kolín domluvil nový, co nejjednodušší způsob jak informovat občany. Na místě budou umístěny cedule s popisem, jaká činnost bude prováděna a v jakém čase bude postřik aplikován. Došlo také ke změně přípravku s účinnou látkou ky-

seliny pelargonové, což je mastná kyselina vyskytující se v běžné v přírodě. Jedná se tak o mnohem šetrnější způsob likvidace plevele oproti dřívějšímu užívání herbicidů.

Postřiky jsou prováděny pracovníky AVE či veřejně prospěšnými pracovníky, např. ve spolupráci se společností Prostor Plus.

Nepřehlédněte!

Seniorská karta

V zářijovém vydání Zpravodaje jste našli uprostřed tiskopis – tzv. Senior-skou obálku neboli I.C.E. kartu. A to jak pro domácí použití, tak i přenosnou verzi MINI. Jedná se o tiskopis s důležitými zdravotními údaji pro potřeby Integrovaného záchranného systému (IZS) – zdravotníků, hasičů a policie – pro případ ohrožení zdraví nebo života. Karta je určená především seniorům, ale pomoci může každému bez ohledu na věk. Formulář je také volně ke stažení na internetových stránkách města www.mukolin.cz nebo k vyzvednutí na podatelně města.

Podzimní prázdniny

Ve dnech 27. října a 29. října mají děti ve školách prázdniny. Podzimní prázdniny trvají obvykle dva dny a jsou připojeny ke státnímu svátku 28. října (vznik samostatného českého státu) a k nejbližšímu víkendu v daném roce.

Rekonstrukce Nového mostu

Práce na velké rekonstrukci Nového mostu v Kolíně pokračují podle harmonogramu, aktuálně proběhla pokládka litého asfaltu, připravuje se pokládka izolace. Zhruba v polovině prosince by se měly práce přerušit, na zimu most otevřít dopravě a příští rok na jaře pokračovat v rekonstrukci. Po dobu dopravního omezení je nákladní doprava vedena po obchvatu Kolína na silnici I/38, po dálnici D11 a zpět směr Velký Osek po silnici II/125 do zálabské části Kolína.

KUKO známé i neznámé

Turistická oblast Kutnohorská a Kolínská (KUKO) pořádá ve spolupráci s městem Kolín výstavu fotografií Josefa Čáslavy KUKO – známé i neznámé. Fotografie budou vystaveny od 8. listopadu do 31. prosince v historickém sále CEROP Kolín. Otevřeno: úterý až čtvrtek 7–11.30 a 12.30–15 hodin. Pátek 7–12.30 hodin.

Foto: Hana Morová

Speciální kolo pro zdravotně postižené děti je nově možné si půjčit zdarma v půjčovně kompenzačních pomůcek na poliklinice. Město ho dostalo darem. Primárně je určené dětem výšky 110 až 160 cm, váha není nijak limitující.

Významné dny na podzim

Město Kolín si během října a listopadu připomene několik významných událostí v historii naší republiky.

Tou první bude tradiční pietní akt u příležitosti **Dne vzniku samostatného československého státu**. Konat se bude ve středu 27. 10. v 15.30 hodin u sochy T. G. Masaryka před budovou Gymnázia Kolín.

Vzpomínka na Památku zesnulých se bude konat na kolínském hřbitově v neděli 31.10. od 14 hodin v malé obřadní síni.

Pietní akt ke vzpomínce vlastenců padlých ve válkách, tzv. **Den veteránů**, se uskuteční ve čtvrtek 11.11. v 11 hodin u památníku obětem první světové války v parčíku mezi ulicemi Politických vězňů a Kmochova (u soudu).

Volby do Poslanecké sněmovny

8. a 9. října proběhly volby do Poslanecké sněmovny. Volební účast v Kolíně činila 66,37 % hlasů. Nejvíce hlasů v Kolíně získala strana ANO 2011 – 26,55 %, dále koalice PIRÁTI A STAROSTOVÉ 24,92 % a koalice SPOLU 21,14 % hlasů. Nad pět procent se v Kolíně dostala ještě SPD s 8,77 % hlasy. Z kolínských kandidátů napříč stranami

byl jediným úspěšným Vít Rakušan, který obdržel ve Středočeském kraji úctyhodných 59 792 preferenčních hlasů. Další zvolenou poslankyní z blízkého okolí se stala dvacetiosmiletá Klára Kocmanová z Kutné Hory. Ta je stejně jako Vít Rakušan z koalice PIRÁTI A STAROSTOVÉ.

Očkování proti covidu v Kolíně

Od října začalo očkování třetí dávkou. Na tuto dávku je nutné se registrovat (www.registrace.mzcr.cz). Aplikace třetí dávky by měla být stejnou vakcínou jako dávky 1 a 2. Výjimku tvoří ti, kteří byli očkováni vakcínou AstraZeneca, zde se podává třetí dávka vakcíny Pfizer/Biontech, ev. Moderna. Odstup od druhé dávky musí být alespoň šest měsíců. Zájemci, kteří ještě neabsolvovali očkování, se mohou rovněž registrovat přes registrace.mzcr.cz, ev. mohou přijít na očkování bez registrace ve všední dny mezi 13. až 15. hodinou. Stejně podmínky platí i pro děti od 12 do 16 let. Pokud jste byli naočkováni vakcínou proti chřipce, je vhodné počkat na očkování proti covidu alespoň dva týdny. Případné dotazy můžete směřovat na mail: covidockovani@nemocnicekolin.cz

ZPRAVODAJ MĚSTA KOLÍNA, měsíčník, zdarma. Registrace u Ministerstva kultury ČR pod e. č. 10647. Vydavatel: město Kolín, Karlovo náměstí 78, 280 12 Kolín, IČ: 235440. Redakční rada: Mgr. Michael Kašpar, Mgr. Iveta Mikšíková, Michal Najbrt, Ing. Gabriela Malá, Mgr. Petr Kesner, Petr Král, Ing. Radek Smutný, Filip Šádek, Mgr. Michal Müller. Šéfredaktorka: Mgr. Hana Morová, redaktor: Vladimír Sládek, externí spolupráce: Mgr. Jan Zvelebil, administrace: Oddělení marketingu a cestovního ruchu, tel. 321 748 236, e-mail: zpravodaj@mukolin.cz. Grafika: ADJUST ART, spol. s r.o. Tisk: Typos, tiskařské závody, s.r.o., Plzeň. Náklad 16 000 výtisků. Toto číslo vychází 25. 10. 2021. Uzávěrka pro další číslo: 9. 11. 2021. Foto na titulní straně: Miira Lachec

PÉČI O VEŘEJNÝ PROSTOR SE VĚNUJEME KAŽDÝ DEN

Milí Koliňáci, i když přichází podzim, stále je co opravovat, uklízet, doplňovat a připravovat. Rádi bychom vás seznámili s některými novými prvky,

se kterými se budete setkávat v rámci společného užívání veřejných prostor města Kolína. V rámci Odboru správy městského majetku MěÚ Kolín se snažíme hledat zajímavé a vkusné řešení podoby tohoto sdíleného prostoru. Naší prioritou je postupná rekvizice dětských hřišť, s čímž souvisí i postupné doplňování herních prvků. Umístili jsme dva nové herní prvky na dětské hřiště v Tylově ulici, máme nový kolotoč na hřišti u Šachovnice v ulici Na Magistrále místo často nefunkční trampolíny. Plníme vánoční přání, neboť jsme zrealizovali úplně nové dětské hřiště v ulici Na Výfuku.

Dále jsme v letošním roce zrealizovali úpravu kontejnerového stání. Ta jsou často velmi nehezkou součástí veřejného prostoru. Úprava má zvelebit tuto nezbytnou součást veřejného prostranství určeného pro separovaný odpad a alespoň takto kultivovaně zakrýt část různobarevných nádob. Plánujeme v této čin-

nosti pokračovat i v následujícím roce 2022.

Umístili jsme funkční prvek v podobě dvou stojanů na jízdní kola před ZŠ v Mnichovické ulici. Určitě poslouží našim školákům, kteří pravidelně využívají kolo jako svůj dopravní prostředek.

Snažíme se o postupnou obnovu městských košů, které bychom rádi sjednotili, a využívali tak námi schválené standardy. Tím hlavním odpadkovým košem, zpracovaným dle požadavků města Kolína, je betonový koš s názvem KOLN, který vidáte převážně na autobusových nádražích, ale nově i v centru města Kolín a budou se rozšiřovat v rámci celé památkové rezervace. Druhým typem budou plastové odpadkové koše URBAN, rovněž v novém hávu, v barevném zpracování antracit. Ty se postupně umísťují místo stávajících plastových košů zelené barvy, se kterými se potkáváme na každém rohu města.

Určitě jste zaznamenali pokračující obměnu autobusových zastávek. Ta poslední proběhla v Ovcárecké ulici. Tam došlo k instalaci sjednoceného polepu kytiček, jako je na autobusové zastávce, která je umístěná naproti. Tím navážu na nově vzniklý design polepů v podobě piktogramů městských do-

minant. Ty vznikaly za spolupráce městského architekta Davida Mateáska. Nový design se objeví hned u šestice naposledy zrealizovaných autobusových zastávek v Benešově ulici u Kauflandu, dále v ulicích Antonína Dvořáka, Zbořovská, Žižkova, Masarykova, U Nemocnice. Dnes už je k vidění na autobusové zastávce Bezovka v Žižkově ulici. Stále také dochází k obměně laviček.

Tyto veškeré změny drobnějšího charakteru tvoří dohromady kompaktní celek. Cílem je dosáhnout sjednoceného vzhledu městského mobiliáře, který bude mít moderní a nadčasový design. Věříme, že uvedené úpravy veřejného prostranství se vám budou líbit stejně tak jako nám všem, kteří se na těchto změnách podílíme.

Pravidelně dochází k velkému množství lokálních oprav komunikací a chodníků po celém území města Kolína. Snažíme se také reagovat na vaše podněty a řešit je neprodleně.

Děkujeme vám za součinnost a přejeme vám hezké podzimní dny

Iveta Mikšíková a tým OSMM

Stojany na kola před ZŠ Mnichovická

Nový kolotoč na dětském hřišti na Šachovnici

Dětské hřiště Na Výfuku bylo realizováno na základě vánočního přání občanů

Nový typ plastového koše URBAN v antracitové barvě bude nahrazovat stávající zelené koše

Nové herní prvky na hřišti v Tylově ulici

Foto: Hana Morová

Piktogramy na sklech autobusových zastávek jsou nutností, slouží pro bezpečnost ptáků. Ustupujeme však již od stávajícího designu ptáčků či zelených kytek. Nově budete vidat piktogramy s typickými kolínskými motivy. Prvním takto polepeným místem je zastávka u Bezovky. Mezi drobnými tečkami v čistém designu dominují obrázky autobusového nádraží, chrámu sv. Bartoloměje či nové sportovní haly Borky. Autorem návrhu je architekt David Mateáško.

ČLOVĚK V TÍSNI POMÁHÁ I V KOLÍNĚ

Nezisková organizace Člověk v tísní vznikla v roce 1992. Založili ji váleční zpravodajové a novináři, kterým už nestačilo jen přivážet informace o probíhajících válkách a začali do oblastí konfliktů vyvážet pomoc. Během téměř třiceti let své existence se Člověk v tísní stal jednou z největších neziskových organizací ve střední Evropě. Organizace působí jak ve světě, tak i doma. A také v Kolíně.

propojuje zájmem o globální témata i lokální komunitní život. Celkově se snaží přispívat k výchově zodpovědných mladých lidí, kteří se orientují v současném světě.

Největší část práce, kterou Člověk v tísní v ČR vykonává, však tvoří pomoc rodinám žijícím v sociálním vyloučení. Pomáhá dětem, kterým nízké vzdělání jejich rodičů vytváří nepřekonatelný hendikep ve vzdělání, a lidem, kteří nezvládají své dluhy. Součástí dluhového poradenství je i tým mobilních poradců, kteří od začátku tohoto roku působí ve zhruba padesáti městech České republiky. Poradci lidem pomáhají při mapování jejich závazků, vyjednávání s věřiteli a exekutory, zastavování nezákonných exekucí, komunikaci se soudy či s oddlužením.

V rámci svých zahraničních misí poskytli jen vloni Člověk v tísní humanitární a rozvojovou pomoc zhruba třem a půl milionu lidí ve dvaceti třech zemích světa. V dalších zemích podporuje lidi, kteří se domáhají dodržování základních lidských práv a svobod a usilují o otevřenější společnost. Velký důraz však organizace klade i na působení v ČR. Je pořadatelem známého mezinárodního festivalu dokumentárních filmů Jeden svět, české školy

Taková služba je k dispozici i v Kolíně a jeho okolí. V současné době zde působí dvě poradkyně, které aktuálně pomáhají více než dvaceti lidem. Neváhejte je kontaktovat, pokud potřebujete jejich pomoc: Romana Weingärtner – tel. 778 493 091, e-mail: romana.weingartner@clovekvtsni.cz, a Kateřina Poláčková – tel. 722 978 842, e-mail: katerina.polackova@clovekvtsni.cz. Kontaktní místo se nachází na adrese Legerova 183, nad cukrárnou U Kraba.

Naše organizace rovněž od března 2021 spolupracuje s městem Kolínem, Odborem sociálních věcí a zdravotnictví.

Příklad pomoci s dluhy

Pan P. si vzal několik půjček, které nezvládal splácet. I když se snažil, úroky neúměrně rostly. S pomocí dluhové poradkyně věřitele kontaktoval, díky čemuž se s většinou dohodl na přijatelných splátkových kalendářích. Jeden však nereagoval. Obrátil se proto na finančního arbitra. Ten potvrdil neplatnost uzavřených smluv pro vysoké RPSN a neověření úvěruschopnosti při uzavírání smluv.

Foto: archiv Člověk v tísní

DNY SENIORŮ

Ač Mezinárodní den seniorů připadá na první říjnový den, v Kolíně seniorským dnům věnujeme období na přelomu září a října. Připomínáme si tak důležitost aktivního a důstojného stáří jako plnohodnotné části našich životů. Ve čtvrtek 30. 9. 2021 jsme uspořádali pro klienty všech kolínských domovů pro seniory krátký dopolední výlet po Kolíně. Navázali jsme tak na první jízdu, která se uskutečnila v adventním čase roku 2019. Prvním cílem byla nově otevřená sportovní hala v Borkách. Průvodcem se stal vedoucí Odboru investic a územního plánování MěÚ Kolín Miroslav Káninský, který stál u zrodu haly od samotného počátku. Druhým zastavením byla návštěva rekonstruovaných parkánů v areálu chrámu sv. Bartoloměje, kde všechny přítomné po rozkvetlých terasách Bartoloměj-

ského návrší provedli Václav Horák a Vladimír Sládek. Po celou dobu asistovali a pomáhali seniorům se sníženou schopností pohybu dva strážníci Městské policie Martin Hladík a Aleš Svoboda. Ještě ve čtvrtek odpoledne čekal klienty městského domova pro seniory v ulici Nad Zastávkou hudební program, který obstaral orchestr Harmonie 1872 pod vedením dirigentky Ireny Pithartové. Necelá hodinka pravě české dechovky rozzářila odpoledne na zahradě domova k nepoznání. Poděkování patří všem muzikantům, kteří opět přijeli a potěšili všechny obyvatele domova na této již tradiční akci. Zájemci mohli navštívit Kino 99, dny otevřených dveří sociálních služeb, ale také již tradiční ranní kondiční plavání ve Vodním světě nebo jízdy řepařskou drážkou pro seniory s vnoučaty. Mezi již pravidelné akce patří také program konaný v Městském společenském domě, kde se prezentovaly všechny kolínské sociální služby, farní charita, univerzita

třetího věku, ale také Český červený kříž, počítačový klub občanského sdružení M'am'aloca a další. Hudební doprovod kapely Studio Kolín využili senioři nejen k poslechu, ale i k tanci. K aktivnímu trávení volného času pozval na své výlety Klub českých turistů Lokomotiva Kolín. K oslavám svátků seniorů se připojila i Městská knihovna Kolín, kde se v pondělí 4. 10. také konal den otevřených dveří. A na závěr oslav dnů seniorů se konaly dny otevřených dveří v Městských sociálních a zdravotních službách, ve Spirále pomoci, o.p.s., Senior centru Kolín, Clementas Kolín, Clementas Mlékovice nebo v Senecura SeniorCentru Kolín.

Poděkování za bezchybnou organizaci patří pracovníkům Odboru sociálních věcí a zdravotnictví MěÚ Kolín a zejména paní Monice Kroupové.

Barevný podzim vám přeje

Michal Najbrt

Nevětší setkání seniorů proběhlo v pohodlí Městského společenského domu. Obyvatelky domova Senecura využily příležitosti, aby se podívaly na řeku a Zálabí z městských teras. V sále se pak zpívalo, tančilo a povídalo. Na snímku vpravo nestorka dechové hudby a každé dobré muziky, vždy dobře naladěná Hana Zrůstová.

Dechový orchestr Harmonie 1872 pod vedením dirigentky Ireny Pithartové zahrál na zahradě domova pro seniory. Děti z 2. základní školy Kmochova zase přišly roztančit a rozezpívat publikum v Kulturním domě. Na podiu s nimi společně zpíval ředitel školy Jiří Němeček i pan školník.

Foto: archiv města

Odbor sociálních věcí a zdravotnictví přichystal pro seniory oranizovanou „tour“ po Kolíně speciálním autobusem s doprovodem městské policie. Asi největší úžas ve všech vyvolala návštěva sportovní haly Borky. Když do ní vstoupili, byli velmi překvapeni, jak je to veliké, a byli nadšení, že je všude dřevo a že vidí za velkými skly stromy. „Bylo úžasné sledovat, jak se někteří vydali až na druhou stranu tělocvičny sáhnout si na horolezeckou stěnu, kterou nikdy předtím neviděli,“ komentoval posléze Miroslav Káninský, který je po hale provázel. „Když jsem jim říkal, že hala vznikala v projektu jako návrat k sokolovnám, tak se jim úplně rozzářily oči, bylo vidět, že mají v sobě krásné vzpomínky.“

Další autobusová zastávka byla v Brandlově ulici. Prohlídka Bartolomějského návrší byla pro účastníky zájezdu s plnou parádou. Věnoval se jim Václav Horák, který měl za město celou stavbu na starost, a také náš redaktor Vladimír Sládek, který polovičním úvazkem pracuje jako zahradník a údržbář areálu. Právě díky němu jsou zahrady pořád tak úžasně čisté, keře a květiny opečovávané a trávník perfektně zastřížený. Svou práci miluje a je to vidět. Kéž bychom měli více takových Vladimírů na hřištích, v parcích a ulicích města. Možná by se mnohým vandalům konečně rozsvítilo v hlavě a svou energii by věnovali jiným činnostem než ničení.

ŽÁCI Z PĚTKY MAJÍ PRVNÍ CENU Z FEBIOFESTU

Na letošním mezinárodním filmovém festivalu Febiofest v Praze zvítězila v kategorii „I ty jsi filmařem“ se svým filmem **O drakovi v Kolíně** skupina žáků z 5. ZŠ Kolín, a to i v konkurenci středních škol z celé České republiky. Film vznikl v rámci školního online kroužku Filmaři.

Jak se to stalo? Už loni jsme slavili úspěch se svým filmem, který se týkal ekologie. Pro cenu za druhé místo jsme si ale na červený koberec dojet nemohli, protože celá naše škola byla v tu dobu v covidové karanténě. Pamatuji si, že mne paní ředitelka uklidňovala slovy, že příští rok to určitě klapne. Tehdy jsem to brala jako dobrý žert a smála se tomu.

Pravda však byla taková, že v podmínkách celorepublikového lockdownu byla možnost natočit nový soutěžní film ještě méně uskutečnitelná než o rok dříve. Pak se ale zrodil nápad, že když vlastně mohou děti distančně chodit do školy, proč by nemohly zkusit natočit distančně i film? Měla jsem pocit, že zájmovou činnost, která by nějak vytrhla ze zaběhnutého rituálu online výuky jak děti, tak i mne, je potřeba zrealizovat. A tak vznikla myšlenka online kroužku Filmaři, kam se i přes všemožné zákazy mohly bezpečně hlásit děti z různých tříd.

Tématem soutěže bylo „Moje město“ a my jsme měli trumf v kapse. Toto téma se totiž realizovalo v tradiční kolínské literární soutěži Macharovo pero a k tomu ještě soutěž vyhrála naše žačka Agáta z páté třídy. Svou moderní pohádkou „Jak se drak dostal do Kolína“ nadchla nejen porotu literární soutěže, ale i mladé filmaře v online kroužku, a to neotřelým způsobem vyprávění příběhu, propojujícím tradiční prvky Kolína s aktuální dobou, ale především velkou dávkou neokoukaného humoru.

Foto: archiv školy

Markéta Rosenkrancová (nahore třetí zprava) na ZŠ Mnichovická již druhým rokem vede zájmový kroužek Filmaři, vyučuje na prvním i na druhém stupni ZŠ. K animacím se dostala skrze zájmy svého tehdy osmiletého syna, který se chtěl animacím více věnovat, a to díky zážitku na animačním workshopu, pořádaném profesionálními animátory. Společně pak hledali cestu, jak animovat doma.

A tak jsme začali natáčet. Pravidelně jsme se scházeli jednou týdně online, v kroužku byly nadšené děti ze čtvrtých, pátých, šestých a osmých tříd. Děti měly ze školy zkušenosti s animacemi, ale nikdo z nás vlastně nikdy nenatáčel film. Domlouvali jsme se postupně, kdo se na kterou pasáž filmu cítí. Jednotlivé části natáčely děti na běžný mobilní telefon. Moc nám pomohly holky osmačky, které měly už zkušenosti z předmětu Fotografie a digitální technologie. Ne vždy šlo všechno hladce, záběry do filmu nakonec natáčelo celkem deset kameramanů.

Animace pro film byly vytvářeny ještě v době lockdownu, kdy bylo povoleno jedno dítě na jednoho pedagoga v jedné třídě. Takže jsme se takto individuálně párkrát sešli odpo-

ledne v prázdné škole, po online vyučování.

Posledním krokem po konečném sestřihání filmu bylo namluvení, což se nám nakonec podařilo jak v jazyce českém, tak i v anglickém.

Moc děkuji dětem za jejich úsilí. Jsem opravdu ráda, že byly za práci ve svém volnu i odměněny. Cesta do Prahy na vyhlášení výsledků a následně druhý den na slavnostní večer s předáním ceny zůstane celé naší sedmnáctičlenné skupině jako zcela nesmazatelný zážitek. Je to i proto, že jsme to absolutně nečekali, jeli jsme si užít výlet do Prahy, nasát atmosféru červeného koberce a povedlo se něco mnohem víc, než v co jsme doufali.

*Markéta Rosenkrancová
učitelka 1. a 2. stupně na ZŠ Mnichovická
vedoucí kroužku Filmaři*

MLADÍ UMĚLCI NADCHLI KOLÍNSKÉ PUBLIKUM

Letošní konec září obohatily kulturní život města dva koncerty vážné hudby konané v rámci 30. ročníku mezinárodního hudebního festivalu Mladá Praha. Ve čtvrtek 23. září vystoupilo v městském divadle mezinárodními cenami ověřené japonské Aoi trio ve složení Kyoko Ogawa (housele), Yu Ito (violoncello), Kosuke Akimoto (klavír). Před více než stovkou diváků nám zahráli skladby Josepha Haydna, Bohuslava Martinů a Antonína Dvořáka. Fenomenální hra byla diváky odměněna potleskem vestoje.

Druhý koncert se uskutečnil na Den české státnosti v úterý 28. září. Maďarští umělci Trio Collage ve složení Levente Fehér (hoboj),

Bence Bajusznács (klarinet), Borbála Marics a čeští umělci Pavla Tesařová (housele) s Lukášem Klánským (klavír) zahráli velké množství krásných skladeb a nadchli kolínskou synagogu zaplněnou téměř do posledního místa.

Oba dva koncerty se nesly v charitativním duchu – výtěžek ze vstupného poslouží k částečné úpravě fasády rodného domku brigádního generála in memoriam Václava Morávka v Luční ulici, na který bude v průběhu března umístěna pamětní deska připomínající tohoto slavného zálabského rodáka. Na koncertech se podařilo vybrat pěknou částku – 6 640 Kč. O další možnosti, jak přispět, budete včas in-

formování prostřednictvím Zpravodaje města Kolína či na sociálních sítích – například @mujkolín a @nasezalabi. Poděkování patří představitelům města v čele se starostou Michaelem Kašparem a senátorovi Pavlu Kárníkovi. Děkuji také všem sponzorům, bez kterých by se v dnešní složité době nemohl celý festival uskutečnit, a děkuji všem divákům, kteří si na kolínské, ale i ostatní koncerty našli cestu. Věřím, že se za rok v Kolíně na koncertech festivalu Mladá Praha opět potkáme.

*Antonín Příbýl
Mezinárodní hudební festival Mladá Praha
a patriot @nasezalabi*

VALDŠTEJNSKOU ZAHRADU ROZEZNĚLA KMOCHOVA HUDBA

Foto: Lukáš Rčtr

V rámci Kulturního léta 2021 se u sídla Senátu ČR uskutečnil 23. září koncert Městské hudby Františka Kmocha. Záštitu převzal senátor Pavel Kárník, který pozdravil přítomné, včetně představitelů města Kolína místostarostky Ivety Mikšíkové a vedoucího Odboru školství, kultury a sportu MěÚ Kolín Petra Kesnera. Orchester řídil umělecký vedoucí Miloslav Bulín, zatančily mažoretky z kolínského Srdíčka. V krásném prostředí a také krásném počasí zněly nejen skladby Františka Kmocha! Písně z několika muzi-

kálů zazpívala Johanka Jeřábková, orchestr výborně zahrál například fragment z Dvořákovy Novosvětské či Smetanovu polku Naším děvčátům. Potlesk si zasloužila i Směs melodií Jamese Lasta či Symfonický pochod Johna Williamse. Závěr patřil hitům české dechové hudby. K Johance se přidal Václav Libich a Vejvodovu světoznámou polku Škoda lásky a Zůstaň tu s námi, muziko česká si s chutí zazpívalo společně s nimi publikum, které zaplnilo Valdštejnskou zahradu. Za svým orchestrem přijel z Kolína do Prahy autobus plný pří-

znivců MhFK, z velké části členů Klubu přátel Františka Kmocha. Městská hudba Františka Kmocha, která v Praze vzorně reprezentovala Kolín, se rozloučila neoficiální kolínskou hymnou svého zakladatele. Pochod Kolíne, Kolíne! rozezpíval a roztleskal nadšené hosty krásného koncertu. Kmochova hudba znovu ukázala, že patří mezi prestižní dechové orchestry naší republiky.

Hana Zrůstová

S KNÍŽKOU DO ŽIVOTA

Do celorepublikového projektu S knížkou do života se Městská knihovna Kolín zapojila v roce 2018. Projekt je zaměřen především na získání pozitivního vztahu ke knize, čtení a čtenářství u nejmenších dětí, a to ve spolupráci s jejich rodiči. Rozhodující jsou pro něj tedy programy pořádané ve spolupráci s rodiči a za jejich přítomnosti, zaměřené především na společné čtení a navazující aktivity podporující čtenářství. Díky spolupráci s Městským úřadem Kolín máme možnost zúčastnit se pravidelného vítání občánků a navázat zde kontakt s rodiči nově narozených dětí. Poznáte nás snadno – my knihovnice se skrýváme za kostýmem sudíček nebo draků. Každý nový občánek dostává dárkový balíček projektu Bookstart, praktickou tašku (plátěnku), zápisník, pro-

pisovací tužku a pozvánku do knihovny. V knihovně pak pracujeme s dětmi i rodiči. Jednou za čtvrt roku připravujeme speciální akce se zaměřením na dané téma - spolupracujeme s psychologem, logopedem a dalšími odborníky. Máme pro děti připravené příjemné a krásně barevné prostředí, ohřívačku lahvi, přebalovací pult... Těšit se můžete na besedu s psychologem, Zpívanky pro maminky s dětmi, Čtení s babičkou Grešličkou, tvořivé dílničky pro rodiče a děti... Ale přijít do knihovny můžete kdykoliv – těšíme se na vás.

Libuše Vodičková

Projekt je realizovaný ve spolupráci s Odborem sociálních věcí a zdravotnictví MěÚ Kolín.

Foto: archiv městská knihovna

LETNÍ TURISTICKÁ SEZONA SE V KOLÍNĚ VYDAŘILA

Město Kolín má za sebou poměrně zdařilou turistickou sezonu, Češi opět hodně cestovali po vlasti a Kolín se postupně stává oblíbeným výletním cílem. Přestože památky mohly být otevřeny až začátkem června, našla si do Kolína cestu řada turistů a cyklistů a jsme velmi rádi, že si naše poklady mohli prohlédnout. Největší zájem zaznamenalo Bartolomějské návrší, stále ještě můžeme říci nově otevřené, protože kovidová opatření značně omezila podzimní, zimní i jarní provoz. Chrám svatého Bartoloměje si od června do konce září prohlédlo téměř šest tisíc návštěvníků, velký zájem byl i o zvonicí a expozici ve staré farní škole. Venkovní areál navštívily tisíce lidí, a jak víme, řada z nich přijela opravdu z daleka.

Postupně také roste zájem o židovské památky. I přes zavření Městského informač-

ního centra v ulici Na Hradbách, které je stále v rekonstrukci, probíhají pravidelné prohlídky synagogy, návštěvník si také může zdarma zapůjčit klíče od židovského hřbitova a prohlédnout si tento jedinečný prostor.

Novinkou sezony bylo pravidelné víkendové otevření vyhlídkové věže Práčovna, kterou navštívilo téměř 1 200 turistů i místních. Rozhledna Vodárna již své pevné místo na mapě turistů a příznivců rozhleden má, během léta a měsíce září ji navštívilo přes 4 000 návštěvníků. Překvapivý zájem byl také o prohlídky radnice.

Zejména Kolíňáci hojně využili k návštěvě památek akce jako Otevřená ulice, majáles nebo Dny evropského dědictví a jsme velmi rádi, že díky této spolupráci můžeme otevřít zdarma objekty jako synagoga, Vodárna

nebo Bartolomějské návrší širokému okruhu návštěvníků.

Je třeba dodat, že většina kolínských památek je v pravidelném provozu i v zimním období.

Postupně se začínáme připravovat na příští sezonu, největší novinkou bude otevření rekonstruovaného Městského informačního centra, návštěvníky přivítá moderní prostor a vstupní brána do „Jeruzaléma na Labi“. Připravujeme mimo jiné nové mapy, turistický webový portál, informační materiály i akce. A tak nezbývá, než si přát, aby mimořádná opatření neomezila provoz našich památek, protože Kolín a okolí mají návštěvníkům co nabídnout.

Kateřina Tesařová

Oddělení marketingu a cestovního ruchu MěÚ

Mezi oblíbené výletní trasy turistů patří i hledání medvědů od Kolína

Foto: Aleš Otava

PRŮMYSLOVKA CHYSTÁ WORKSHOPY PRO VEŘEJNOST

Střední průmyslová škola strojírenská a Jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky Kolín slavnostně otevřela první říjnové pondělí odborné učebny v rámci projektu Středočeského kraje IKAP II. Nejedná se však „pouze“ o učebny pro studenty. Nově otevřené školící centrum HAAS, učebna 3D technologií, robotizace a grafické studio budou sloužit také ke školení firem, ke spolupráci se základními školami a k setkání s veřejností.

V nově otevřených odborných učebnách jsou dva CNC soustruhy a tři CNC frézy. Součástí celého velkého projektu je i šest nových 3D tiskáren, grafické studio nebo učebna robotizace, kde je možné ze stavebnice Lego skládat roboty. Projekt je rozvržen na tři roky. První rok byl věnován nákupu vybavení. Nyní se do nového centra začnou scházet zájemci o jeho využití.

Plánuje se kroužek 3D technologií, kroužek robotiky, připravují se víceboje žáků základních škol, kroužek grafiky a multimédií, workshopy pro veřejnost a komunitní centrum

Maker Space, kde si zájemci budou moci pod vedením odborníků vyrobit potřebné předměty nebo budou moci sdílet své zkušenosti. Do konce letošního roku se plánují tři

workshopy pro veřejnost. Na těchto workshopech se děti budou moci seznámit s 3D tiskem, robotikou i grafickými programy. Maminky si budou moci vyrobit vánoční ozdoby a tvořítka na cukroví. Pro tatínky je připraven workshop na tvorbu vánočních dárků na poslední chvíli.

Workshopy budou zdarma a jejich cílem je rozšíření povědomí o nabízených možnostech na SPŠJŠ Kolín nejen pro studenty ale i firmy a veřejnost.

Termíny:

• 27. 10. 8–14 h

Workshop pro děti ZŠ – 3D tisk/robotika/grafika

• 16. 11. 17–19 h

Dámský klubík – vánoční ozdoby a tvořítka, tvorba dárků pro chlapy

• 11. 12. 10–16 h

Úschovna tatínků a dětí – workshop výroby dárků na poslední chvíli + den otevřených dveří

Simona Kyjovská

Střední průmyslová škola strojírenská Kolín

BASKETBALISTÉ MYSLÍ NA BUDOUCNOST

Basketbalový klub BC Kolín zaznamenal v loňském ročníku největší úspěchy ve své osmdesátileté historii. Získal stříbrné medaile v Hyundai Českém poháru a bronzové v extraligové soutěži Kooperativa NBL. V kolínském prostředí, v kolektivním olympijském sportu věc nevidaná. Vedení klubu BC Kolín si ale moc dobře uvědomuje, že nesmí usnout na vavřínech.

Proto přichází s převratnou novinkou. Prezident klubu Martin Buřič to vysvětluje: „Na vzájemnou spolupráci dospělého basketbalu s tím mládežnickým jsme nikdy nezapomínali a postupně začleňování mladých hráčů do A-týmu nám ukazuje, že jdeme správnou cestou. A právě proto jsme se rozhodli pro ještě intenzivnější propojení. Tím bude, že každý mládežnický tým získá tzv. patrona.“

Co to vlastně znamená? V přestávce prvního extraligového duelu letošní sezóny proběhlo losování. Vybraní zástupci všech jedenácti mládežnických týmů BC Kolín si z osudí vytáhli jmenovky svých patronů z řad hráčů A-týmu, kteří nad nimi budou po celý ročník držet ochrannou ruku. A nejen to. Pravidelně, nejméně jednou měsíčně, povede patron jejich trénink. Samozřejmě po domluvě s trenéry jednotlivých družstev, aby to mělo správnou návaznost na jejich koncepční práci. A co si od tohoto nového projektu slibuje generální manažer Miroslav Sodoma? : „Vnímáme tento krok jako snahu o zatraktivnění tréninků mládeže. Určitě přinese našim mladým hráčkám a hráčům pozitivní motivaci a snahu o neustálé zlepšování ve svém sportovním, ale i lidském rozvoji. Vždyť co může být pro ně lepší, než když jim na tréninku poradí jejich sportovní vzor.“

Basketbalové vedení věří, že medvědí mládež bude dostatečně vnímavá, protože účast hráčů A-týmu na jejich trénincích není jen o basketbalových dovednostech. Ale mladí následovníci se od svých idolů mohou dozvědět i mnoho dalších užitečných rad. Kupříkladu, jak je důležitá regenerace, životospráva, fyzická příprava, zkrátka činnosti, které začínající sportovci rádi přehlížejí. „Jsme si vědomi, že toto je běh na dlouhou trať a výsledky se nedostaví hned. Ale my si na ně rádi počkáme,“ uzavírá představení tohoto nového projektu prezident BC Kolín Martin Buřič.

Že mladí i zkušenější jsou jeden tým, ukázali kolínští basketbalisté třeba na představení oddílu na náměstí

fcf

SEFARSKÉ PÍSNĚ V SYNAGOZE

Nový hudební festival nazvaný Rosa Bohemica a putující po zajímavých a význačných místech Středočeského kraje se poslední zářijový pátek zastavil v kolínské synagoze. Festival zahrnuje koncerty, divadelní představení, přednášky a výstavy. To vše na mimořádných místech české krajiny. Mezi taková místa patří i kolínská synagoga, kam dramaturgové festivalu pozvali soubor Plaisirs de Musique s kolínskou zpěvačkou Eliškou Tesařovou Šerákovou.

Eliška Tesařová Šeráková zpívala za doprovodu Marty Kratochvilové (traverso a perkuse), Mariany Friedla (kontrabas), Vladimíra Třebického (perkuse) a kapelníka Jana Čížmáře (loutna, kytara a theorba). A jaký je jejich repertoár? „Jsou to především písně o lásce ve všech jejích podobách,“ uvedla Eliška Tesařová v úvodu koncertu skladby, mezi nimiž převažovaly sefardské písně.

Jan Soukup, Rosa Bohemica

Soubor Plaisirs de Musique se zpěvačkou Eliškou Tesařovou Šerákovou. Jejich hlavním zaměřením je hudba sefardských židů, kterou doplňují skladby podobného náboje a inspirativnosti ze středomořské oblasti.

Foto: Jan Strnad

POVOLEBNÍ GULÁŠ

Původně jsem byl požádán o předvolební úvahu, která by vyšla v září. Nějak to nedopadlo a možná, že bylo lepší číst o vítání občánků. Volby už jsou za námi a nastává jiné drama.

Z ústavní praxe vyplývá, že prezident na základě výsledků voleb jmenuje předsedu vlády. Z vůle sněmovny pak vyjde nová vláda, která od ní obdrží či neobdrží důvěru. Jako zcela běžný občan si přeji většinovou vládu a s důvěrou. Leč karty jsou rozdány poněkud zvláště. Prezident země vyhlásil předem, jak bude postupovat. Není v dobré zdravotní kondici a média překračují s výmluvou na veřejný zájem všechny meze ohleduplnosti. Za pana prezidenta Havla byly informovány osoby s potřebnými kompetencemi a ty byly ochotny přiměřeně mlčet a jednat. Dnes je to jinak a politici se mohou přetrhnout, aby se vyjádřili. Hned se začalo spekulovat, že pan prezident Zeman dvakrát pověří Babiše nebo nebude schopen tohoto kroku vůbec. Členové vítězné koalice proto plánují bezprecedentní faul ohledně zvolení nového předsedy sněmovny. Obvykle jím bývá osobnost z nejsilnější strany. Aby byla jistota, že pověření sestavit vládu dostane předseda ODS Fiala, hledá se v koaličních lavicích.

Tim bohužel pokračuje trend preferující boj proti někomu, a nikoli za něco (lepšího). Co takhle si vzpomenout, že Miloš Zeman se v minulosti zachoval několikrát jako státník? Co si připustit, že Andrej Babiš opravdu nemá možnost sestavit vládu s důvěrou bez selhání nebo vypočítavosti někoho z vítězů? Raději bych viděl souboj myšlenek, programů a schopností než osobní osočování, pomlouvání a předpokládání toho nejhoršího. Myslím si, že strašení vyplývající z neschopnosti kompromisu a větší tolerance je hloupé. Tak blbě volby zase nedopadly.

Po dvou volebních obdobích se docela přirozeně kyvadlo zhouplo a naděje na vládu s důvěrou tu je. Jen to nejspíš chvíli potrvá. Osobně jsem rád, že ze sněmovny vypadla KSČM. Na rozdíl od ČSSD tam opravdu nepatří, už nikdy prosím. SPD je ve Sněmovně víceméně proto, že tvrdili, že nás ochrání před kdečím a kdekým. Ne všichni voliči pochopili, že takhle jednoduše to nepůjde. Piráti nebudou mít takový vliv, aby bylo nutné se jejich postojů bát. Mohou zůstat osvěžující stranou s neotřelými nápady. Jestli je chtějí prosazovat ve vládě nebo z opozičních lavic, je jejich věc. Část členů ODS si přesto bude brzy myslet, že vládní program je moc doleva. Ti chytřejší vědí, že to (v partě mj. s KDU-ČSL) o moc jinak nejde. TOP 09 má dramaticky

větší zastoupení, než by si zasloužila. STAN si své mandáty na rozdíl od nich odpracoval a největší zásluhy má bývalý starosta Kolína. Je na místě upřímná gratulace a tu jsem Vitkovi Rakušanovi taky poslal.

Kde ale pak ANO vzalo těch 27,12 % celostátně a v Kolíně 26,53 %? Neurážejme prosím dál důchodce. Je to klišé. Spousta lidí se za sympatie k ANO stydí nebo není ochotna je přiznat. Dilem pro vyhocenou dlouhodobou negativní kampaň a dilem proto, že nikomu kromě blízkých do toho nic není. Politický aktivismus je jim protivný, fanouškovství připadá dětinské.

Nová vláda se bude muset poprat i s věcmi, za které Andrej Babiš nemůže. I ona bude muset dělat všechno pro sociální smír. Nemám jiné ambice než působit v komunální politice. Ve svém prvním příspěvku do Zpravodaje jsem napsal, že opozice je potřeba. Dělat v kolínském zastupitelstvu opozici ve třech lidech je velmi těžké. Jakkoli může být vedení města, kraje nebo země kompetentní, dělá chyby. Principem demokracie je, že se jimi zabývá i novinářská obec. Aby svět okolo nás byl lepší. Tak uvidíme.

Aleš Čermák

Autor je zastupitelem za ANO 2011

KLUB PŘÁTEL FRANTIŠKA KMOCHA

V listopadu přijedou na kolínskou Zámeckou hrát kapely, které nejsou z místního regionu, a přesto mají s naším městem hodně společného. 14. listopadu se příznivci a členové KPFK setkají s malým orchestrem HRADEČANKA, který je složen z členů Dechového orchestru města Hradec Králové. A tam přece žije všemi milovníky dechové hudby milovaný Josef Maršík, který deset let úspěšně řídil

Městskou hudbu Františka Kmocha. Hradecký orchestr i jeho „malá parta“ řízená Václavem Jandlem jsou čestnými členy našeho spolku a v Kolíně hrají pravidelně. Přijede s nimi i skvělá zpěvačka Bohunka Bisová, kterou návštěvníci Zámecké znají i z jiných hradeckých hudebních projektů. O čtrnáct dní později, v neděli 28. listopadu, zahraje na Zámecké premiérově CIDLINKA Z DOBŠIC. Skvělá

hudební skupina, podobná svým složením naší Sendražance, má ve vedení Jiřího Nováka, který žije v Kolíně. Všichni, kdo přijdou, se také mají na co těšit, protože nedělní taneční odpoledne na Zámecké jsou vždy potěšením a pohlazením po duši nejen pro seniory. Přijďte se i vy s námi každou druhou neděli od 14 do 18 hodin bavit, nebudete litovat!

Hana Zrůstová

VIDĚT PŘÍLEŽITOST, KDE JI DRUZÍ NEVIDÍ

Moudrost je lepší než zlato a perly. Jednoho dne roku 1885 vystoupil z parníku v New Yorku šestnáctiletý německý mladík jménem Friedrich Drumpf. Imigračnímu úředníkovi se ale nahlásil jako Trumpf. Po šesti letech, když získal americké občanství, se podepisoval jen Trump.

Chtěl co nejrychleji zbohatnout. Přidal se proto ke skupině mužů, kteří se vydali hledat zlato v pohoří Cascade Mountains. Když tam dorazili, mladík zjistil, že stovky mužů hledají střechu nad hlavou. A v tom uviděl svou pří-

ležitost. Nemínil se hrabat v zemi s vidinou nepravděpodobného nálezů pár zlatých zrn. Pronajal si pozemek na hledání zlata, který byl zadarmo, a na něm postavil dřevěné baráky. Tím obešel povinnost zaplatit za něj jako za stavební místo. Zde pak nabídl hledačům bohatství tak žádané ubytování. Kdo myslíte, že zbohatl? Později to navíc zopakoval, když se v roce 1905 objevilo zlato na Aljašce. To byl začátek cesty k velkému bohatství známé americké rodiny Trumpů.

Jaký je rozdíl mezi chytrostí a moudrostí?

Chytrák se dostane z každého maléru, moudrý se maléru vyhýbá. Vidět věci nově, jak je dosud nikdo nevnímal, je dar jedinců, kteří měnili způsob života lidstva. Osvozovali od dřiny a námahy a ulehčovali životní úděl. Máme pohlížet dál za obzor přítomnosti, stejně jako orač očekává zisk z úrody, která ještě není vidět. V Bibli v Přísloví 16,16 je napsáno: „Získat moudrost je lepší než ryzí zlato a získat rozumnost je výbornější než stříbro.“

*Čestmír Štoviček, kazatel
Církev adventistů sedmého dne*

KOŠ STORY

Moji milí Kolíňáci, vzpomínám si na tu chvíli, jako by to bylo včera. Tehdy jsem se ocitl na Karlově náměstí, jednom z nejhezčích ve středních Čechách. Byl jsem umístěn téměř k radnici, jedné z nejhezčích v celých Čechách.

Vnímal jsem to tehdy jako velkou výsadu.

Byl jsem vybrán z řady uchazečů pro své kvality technické i vzhledové.

Já a moji bratři jsme byli pro taková místa předurčení. Rozměrově a tvarově nenápadní, nicméně s kvalitou antracitové elegancie a moderního designu lehkého tvarovaného tahokovu. Plechoví gentlemani měst.

Miloval jsem své materiály. Byl jsem hrdý na svůj oblek.

Nebylo mi vlastní provokovat. Chtěl jsem kultivovat a přinášet radost a potěšení pro oko.

Zároveň jsem si vždy považoval, že smyslem mé existence je praktický účel.

Právě díky tomuto účelu jsem mohl kultivovat své okolí.

Jsem prostě a jednoduše odpadkovým košem.

Nádoba na odpad a nepořádek všedních dní.

Můj promyšlený a navržený vnějšek, který se vás snaží potěšit, v sobě ukrývá to, co nechcete mít ve své tašce. Má služba je náročná. Nekončí ve mně jen suché věci. Někdy mnou doslova protékají kávička, coly a jiné nápoje. Někdy se ze všech sil snažím zadusit oheň ve vhozeném cigaretovém nedopalku, abych nedej bože nevzplál.

Sloužím nepřetržitě. Ve dne i v noci. Volněji mám jen od půlnoci do časného rána. To se někdy zasním a nadechnu.

Auta na náměstí mi nevadí tak jako vám, některým lidem. Někdy si povídáme. Jsou plná zajímavých příběhů a historek. Ze stejného těsta jako já. Také slouží.

Mám rád Karlovo náměstí. Miluji ty chvíle, kdy se náměstí zaplní lidmi při různých akcích. Sice pak někdy doslova přetékám, ale jsou to chvíle kdy lze sledovat rej lidí na náměstí, poslouchat spolu s vámi dobrou muziku nebo si užít denní i večerní divadelní eskapády.

Stal se ze mne tichý svědek a milovník kolínského života. Na všem, co se odehrálo na náměstí, jsem byl s vámi. Vždycky mne to uvolní a naplní. Bohužel nemohu projevit emoce. A mnohé nastřádané je navždy uza-

Kresba: David Mateáško

Zbavuji vás odpadu všedních dní. Tak mě prosím neničte.

vřeno v nehybnost a neměnnost plechové slupky. Alespoň jsem si to myslel.

Až jednou ve večerních hodinách se vše změnilo. Blížil se v hloučku. Veselém, trochu hlučném. Asi vycítil mou vnitřní nastřádanou energii a radost a chtěl mi pomoci. Jinak si to jeho počínání neumím vysvětlit.

Nejprve do mne nejistě kopnul. Pak posílen výzvou kumpánů zesílil. Nakonec se ze mne snažil odloupnout kousky mé tiché gentlemanské slupky. Nedařilo se a tak mne nakonec s vynaložením veškeré energie prostě ZDEMOLOVÁL.

Pláču. Asi jsem si to způsobil sám. To svou uzavřenou energii, která byla cítit. Lidé přeci nemohou být sami o sobě tak zlí a suroví.

Příště už zůstanu tichý, nenápadný a nic nesdělující.

Snad bude příště.

Zatím to jen bolí.

Možná mne vymění.

Váš tichý přítel. Koš na Karlově náměstí

*David Mateáško,
architekt města Kolína*

KOLÍN JE MĚSTO MÉHO SRDCE

ROMAN ŠULC (56 let) žije pod kopcem Vinice a většina lidí ho pravděpodobně zná jako pravidelného příspěvatele rubriky Kam na výlet. Stránka ve Zpravodaji je ale jen malým zrnkem v pestré paletě jeho aktivit. Webové stránky Cesty a památky, natáčení Toulavé kamery, Objektivu, fotografování. Tak lze stručně charakterizovat záběr jeho oblíbených činností. Ale je toho mnohem víc.

Foto: Hana Morová

Nerozlučná dvojice Roman Šulc (vlevo) a Jan Kubka na střeše sv. Bartoloměje

Jaké bylo tvé vysněné povolání v mládí?

Úplně nejdřív jsem chtěl být učitel. Potom jsem si myslel, že bych mohl být kuchař. Nakonec, vůbec nechápu, jak se to stalo, jsem se ocitl na průmyslovce v Kutné Hoře, kde otevřeli železniční obor elektrické lokomotivy a kolejová vozidla. Ačkoliv jsem dodnes totálně netechnický typ, tu školu jsem vystudoval a měl být strojevedoucí. Po studiu jsem ale do železničního provozu nenastoupil, šel jsem pracovat na železniční učiliště v Nymburce, kde jsem do roku 1998 dělal vychovatele. Pak jsem nastoupil do kurzu pro výpravčí, kterým jsem se po roce stal. Působil jsem ve Velimi, v Nymburce, v Kolíně. Ale víc než dopravní stránka, kterou dělá výpravčí, se mi líbila ta přepravní. Odbavování, tarify, jízdenky. Takže jsem na vedlejšák pracoval jako průvodčí nebo jsem prodával jízdenky. V roce 1996 jsem objevil inzerát v podnikovém tisku, že hledají člověka na generální ředitelství v Praze na odbor přepravy. Přihlásil jsem se na výběrové řízení, ve kterém jsem uspěl, a od té doby tam jsem. Celý svůj život jsem profesně věrný železnici.

Co tě nejvíc baví ve volném čase?

Vždycky mě bavila práce s lidmi. Odjakživa jsem vedl dětské oddíly, jezdil na tábory jako vedoucí. V deseti letech jsem dostal od rodičů knihu „Hrady, tvrze a zámky středních Čech“, kde jsem objevil tvrz v Hradenině. Tenkrát jsem si myslel, že z Kluku u Poděbrad, kde jsme bydleli, to je kousek, tak jsem sedl na kolo, že to prozkoumám. Tvrz využívalo tehdy JZD a byla ve strašném stavu. Nicméně tam jsem se zamíloval. Začal jsem hrady a zámky více poznávat a přešel jsem k zájmu o památky, zejména regionální.

Jaká byla tvoje cesta do Kolína?

Pro nás od Poděbrad byl Kolín něco jako Praha. Například sousedka, která tady dělala v Tesle, nám vozila z Kolína chleba, protože byl lepší než ten z Nymburka. Takže já jsem ke Kolínu vždycky vzhlížel. A nakonec jsem se do něj v roce 1991 přistěhoval. Nevím, zda je to osud, ale myslím, že přestěhováním se naplnilo něco, co se mělo stát.

Jak tě napadlo založit web Cesty a památky?

Co mě na Kolínsku překvapilo, na rozdíl od Nymburska, které je docela památkově chudé, že tady jsem najednou v téměř každé vesnici našel staré románské kostely, tvrze, hrady, zámek. Hrozně mile mě to překvapilo. Začal jsem si dělat kartotéku, ještě nebyl internet, psal jsem na stroji popis každé památky, k tomu přiložil fotku. Pak se objevil internet, mně napadlo tu kartotéku digitalizovat a z toho vznikl web Cesty a památky.

Máš nějaké statistiky, kdo z něho čerpá informace?

Kdo konkrétně ne, ale mám přístupy, tak vidím, že denně ho navštíví kolem pěti set lidí. Ozývá se mi spousta lidí, kteří píšou diplomky, potřebují více informací nebo fotografie ve větším rozlišení. Já zase zpětně, když oni objeví více věcí, je k sobě doplňuji. Takže se neustále nabalují nové věci. Oproti knize to má výhodu, že kdybych ji vydal před deseti lety, tak už je dnes stará. Ty kostely se opravují, jsou stále nové poznatky a ty já mohu do webu lehce doplnit.

Na co je web zaměřený?

Z devadesáti procent na bývalý okres Kolín, tedy i Černokostelecko, památky regionu. K tomu tam přidávám i cestopisy ze svých soukromých cest po světě.

Přispíváš i do nedělního pořadu ČT Toulavá kamera. Jak tato spolupráce vznikla?

Toulavá kamera běží v televizi dvacet let, má obrovskou sledovanost, milion diváků. Původní záměr byl dostat náš region trochu do podvědomí. O Kolínu se dlouhé roky jen vědělo, že je mezi Prahou a Pardubicemi. O našem kraji se nikdy moc nepsalo. Pro všechny to bylo „Kolíne, Kolíne, stojíš v pěkné rovině“ a tím to haslo. Tak mě napadlo oslovit paní Toušlovou, protože jsme chtěli dělat reportáže odsud. Ona řekla, že to s námi zkusí, ať něco natočíme. Což probíhá tak, že je třeba napsat dopředu scénář, paní Toušlová ho posoudí, když se jí líbí, tak dá souhlas, když ne, tak ho nedá. Nemůžeme si tedy točit, co chceme. No ale samozřejmě záleží na tom, jak se mi povede napsat záměr, aby ji to oslovilo.

Jaká byla vaše první reportáž?

Ta byla z Chotouně o rodišti svatého Prokopa, v září roku 2008. A od té doby se to rozjelo. Ze začátku jsme točili jen z Kolínska, cca čtyři reportáže ročně. Dnes máme odvysílaných 203 reportáží. Nikdy jsem si nemyslel, že se to může stát.

Co ti natáčení přináší?

Kromě toho, že je to práce, musíme to zpracovat, natočit, otextovat, nastříhat, do televize se to dodává na klíč, je to také trochu výlet. Když točíme o nějakém zámku, máme možnost se dostat za ty šňůry, kam veřejnost nesmí, nemusíme mít papuče a chodit po kobercích. A máme k dispozici celý objekt, což je strašně hezký, můžeme si to užít úplně z jiné stránky než běžný návštěvník.

Na natáčení nejsi sám, pracujete v týmu. Kdo co dělá?

Pracujeme ve dvou, jsme autorská dvojice – Roman Šulc a Jan Kubka. Já připravuju scénář a obsah, jsem přes mluvené slovo, Honza je kameraman a stříhač. Z původně amatérského nadšence videotechniky se stal profesionál, který se mimo jiné specializuje i na letecká videa pomocí dronu.

Pracujete spolu i na jiných projektech?

Ano, natáčíme i pro Objektív. Máme odvysíláno už 115 reportáží z celého světa. To vzniklo jako vedlejší produkt z našich cest. Ze začátku si Honza natáčel soukromě na kamerku. Potom po vzoru tehdy populární Cestománie vznikla home videa, která Honza stříhal na primitivních programech. Pak jsme to namlouvali, zdokonalovali, až jsme si troufli poslat

Foto: Hana Morová

„Reportáž pro Toulavou kameru musí mít přesně danou délku 3:45 minut. Příprava každé obnáší minimálně dva dny práce, celkem máme natočeno 203 dílů,“ konkretizuje Roman Šulc reportáže v číslech. „Nejčerstvější 115. díl Objektivu půjde v neděli 31. 10. a bude z východních oblastí Arménie, okolí města Goris.“

to do televize. Honza začal úplně od píky, ale je velmi technicky zdatný, práci se stříhovým programem se naučil perfektně. Obdivuji ho, já bych to nedokázal.

Připravovat scénář pro pořad v televizi není úplně jen tak...

Já jsem později při zaměstnání ještě vystudoval žurnalistiku na univerzitě v Olomouci. Zvolil jsem si ji proto, že to byla příležitost naučit se dobře češtinu a techniku psaní. Psal jsem předpisy, normy, tarify. Zdůvodnil jsem si, že žurnalistika k tomu bude dobrá, že ji upotřebím pro České dráhy. Zuzitkoval jsem to i psaním do různých ČD magazínů. A v Toulavé kameře a Objektivu jako když to najdu.

Kam ses zatoulal nejradši?

To je složité. Každé místo je nějak originální a specifické. Vždy je potřeba najít něco, co je zajímavé. Nějaký příběh. A může to být jen socha, obraz, zmínka. V tomhle je skvělé, že spolupracuji s Regionálním muzeem v Kolíně. Vladimír Rišlink, ředitel, je pro mě guru. Práci se snažím dělat tak, aby on byl spokojený. On je hrozně přísný a nestrpí nějaké romantické blábolení, kterého jsem se ze začátku dopouštěl. A právě on zná spoustu příběhů. Když někde točím, tak mi třeba řekne, že tady ty zářezy na tom kostelu jsou tu od toho, že ve středověku si tam rytíři brousili nože, které byly tím pádem i posvěceny. A hned mám k tomu nároží jiný vztah než předtím.

Foto: Roman Šulc

Roman Šulc nafotil mimo jiné kompletní průběh revitalizace Bartolomějského návrší. Letecké snímky po dokončení stavby byly třešnickou na dortu.

Žijete na okraji Kolína pod kopcem Vinice. Jaký máte k tomu místu vztah?

Na Vinici jsme před časem koupili parcelu a postavili dům. Byla to náhoda. Ale hezká náhoda. Tady je pro mě doma. Neumím si už představit, že bych se někam odstěhoval, třeba za práci. Já bych ani v minulém režimu nedokázal emigrovat. Hrozně bych trpěl.

Co si myslíte o plánovaném uměleckém díle – Stromové kapli?

Za mě úžasný. Návrh se mi líbí strašně moc. I když odpůrci samozřejmě jsou. Dnes každý na internetu má svůj názor a neohlíží se na nic jiného. Což je svým způsobem neštěstí. Každý si myslí, aniž by k tomu měl příslušné vzdělání či znalosti, že všechno, co řekne, musí být pravda, když svůj názor zveřejní. Ale není tomu tak. Taky musí být určitá pokora k místu, pokora k lidem, kteří něco navrhují, vědí, proč to dělají, a kteří vidí dál než jenom na ten momentální stav. Většina lidí žije z toho, co je teď a vůbec nemyslí na to, co se bude jednou předávat našim potomkům a jaké by mohlo z bývalé skládky vzniknout krásné místo. S jakou krásnou myšlenkou a potenciálem, který bohužel řada lidí není schopna teď vnímat.

Jsi aktivní ve veřejném životě. Máš teď potřebu v Kolíně za něco „bojovat“?

Já nejsem vyloženě bojovník. Nemám rád hádky a rozbroje, jsem rád, když se lidi umějí dohodnout. Co mně ale strašně vadí, že takových lidí je čím dál méně. Dnes se neuznávají autority, proti tomu vystupují. Chci, aby lidé autority uznávali, aby si uvědomili, že když někdo něco dokáže, měli bychom ho následovat, ztotožnit se s ním. Ne všechno rozporovat, hejtovat, kazit.

Máš na mysli něco konkrétního?

Například veřejné projednávání návrhu Jiráskova náměstí. Mně se hrozně dotklo, že lidé, kteří proti návrhu byli, se tvářili, jako by to náměstí bylo jejich. Ale to náměstí není jejich. To náměstí je i moje. Karlovo náměstí také není lidí, kteří tam bydlí, ale je všech Kolíňáků a turistů, kteří do Kolína přijdou. Ti lidé tam vystupovali tak, že byli proti jakékoliv

Foto: Hana Morová

Při představení návrhu Jiráskova náměstí, kde ho šokovala řada netolerantních argumentů diskutujících. Možná i právě proto se snaží nevynechat jedinou příležitost účastnit se veřejných besed nad tématy, které ho zajímají. Snaží se hledat společnou řeč, společný zájem a vést ke kultivované diskusi.

úpravě, že to bude tak, jak oni chtějí, a jinak to nebude. A to přeci není možný. Protože tam nebudou jen oni bydlet, spousta lidí tam potřebuje přijít, vyřídít nějaké věci, spousta lidí by tam chtěla prožít nějaký zážitek, který za současného stavu prostě není možný. A pak mně hrozně vadí netolerantní názory, které zavánějí určitým vůdcovstvím a obdivem k lidem typu Orbán, Putin, Lukašenko. Já chápu, že pro spoustu lidí jsou asi atraktivní režimy, které tito pánové představují, protože v takových režimech se člověk nemusí starat o nic. Ta vrchnost vše připraví a on si žije tak nějak svůj život. Já jsem ale raději, když je společnost aktivní, když se můžeme různými směry rozvíjet. Když je život barevný a není nudný. Za socialismu lidé žili a neumírali, ale ten život zábavný prostě nebyl.

Z čeho máš v Kolíně radost?

Jak se město krásně rozvíjí. Já opravdu pamatuju, jak vypadalo v tom roce 1991, když jsem se přistěhoval, a přes to všechno jsem se do něj zamiloval. To se nedá srovnat, teď je to úplně jiné město. Kolín se krásně vyloupnul, mluví se o něm hezky, pozitivně, není to neznámé město. Líbí se mi pochopitelně také jeho vedení, směr, jaký udává. Proto fandím našemu starostovi i našemu bývalému starostovi, který je pro mě velký vzor.

Jsi také fotograf. Co fotíš nejraději?

A já si nemyslím, že jsem fotograf (smích). Mně to zkrátka baví. Baví mě fotit statické objekty. U památek tím, že jim rozumím, vím, co chci vyfotit. Fotím je před opravou, po opravě, s lešením apod. Nejsou to žádné nahodilé fotky, ale konkrétní a promyšlené, za což mě pochválil Jaroslav Pejša z kolínského archivu. Moc mě potěšilo, když projevil zájem o celou mou sbírku několika tisíc fotografií do fondu archivu. A máme i dál dohodu, že místa budu průběžně aktualizovat.

Foto: Hana Morová

Prátelské setkání při otevření Bartolomějského návrší. Se senátorem Pavlem Kárníkem, dřívějším ředitelem knihovny, spolupracoval Roman Šule na řadě přednášek a poznávacích výletů nejen po okolí Kolína. Třeba v rámci Dnů evropského dědictví či univerzity třetího věku.

Máš také svou stránku „Kam na výlet“ ve Zpravodaji ...

Ta rubrika mi sedí, dělám ji hrozně rád. Dříve jsem i organizoval výlety do okolí, vedl přednášky, třeba v rámci univerzity třetího věku. Kromě Zpravodaje píšu i do knihy Toulavá kamera, do časopisu Na cestách. Na psaní o jiných tématech už čas nemám, musel bych přepnout myšlenkově a to nechci. Ale při psaní o památkách si odpočinu.

Je nějaké místo v Kolíně, které by si zasloužilo větší péči?

Hodně mně vadí, že to malé historické centrum, které máme, je vlastně parkovištěm. Chápu, že když tam někdo bydlí, potřebuje zajet k domu, parkovat. Ale je to tak nehezky, odpudivý. Turisté, kteří k nám přijíždějí, to kritizují, protože si ani nemůžou z Kolína odvézt žádnou hezkou fotografii, všude jsou auta. Třeba ulice Na Hradbách, to je tak nád-

herné místo. Vladimír Rišlink říká a já to rád opakuju: „My tady máme židovské město, za které je Třebíč v UNESCO. Ale jestli Třebíč je památka UNESCO, tak Kolín by měl být památka vesmíru.“ Je to něco tak unikátního, ale my tam máme parkoviště.

Co pro tebe znamená Kolín?

Kolín je město mého srdce. Tak jsme kdysi s Honzou nazvali náš první film, který jsme o Kolíně dělali. Fakt ho mám rád. Když jsem delší dobu v cizině, tak mně se už o tom zdá. Vidím věže Bartoloměje. Když přijíždím, tak už je vyhlížím. Nevím, jak se to stalo, ale úplně mi vlezlo pod kůži. Asi je spousta hezčích měst, ale Kolín má zvláštní atmosféru. Není to žádný Český Krumlov, ale všechno se tu tak hezky doplňuje. A žije tady spousta bezvadných lidí.

Hana Morová

Na hradě Lietava na Slovensku

Natáčení Objektivu. Rostov Veliký (a jezero Nero) severovýchodně od Moskvy, Rusko.

Foto: archiv Roman Šule

TROFEJNÍ RYBY ZŮSTÁVAJÍ

Český rybářský svaz v Kolíně oslaví za rok sto třicet let své existence. V našem regionu, ale i ve Středočeském kraji patří k největším a nejstarším. V Kolíně a okolí hospodaří na více než dvě stě čtyřiceti hektarech vodních ploch. Kromě toku Labe v délce přes dvanáct kilometrů jde o pískovny Hradištko a Sandberk, slepá říční ramena Legrák a Ovčačka, ale i rybníky jako Malá a Velká Spálenka či Frčina. Aktuálně rybáři chtějí získat pro výkon rybářského práva ještě další z pískoven.

V současné době má místní organizace Českého rybářského svazu v Kolíně okolo třinácti set členů z různých míst republiky. Nechybějí ženy, stále se rozrůstá i rybářský kroužek, kde je pod vedením zkušených lektorů přes dvacet dětí. Každý má u vody svoje místo, ale největší oblibě se dlouhodobě těší hlavní tok Labe a Legerovo rameno. Počty rybářů od devadesátých let mírně stoupají. Kdyby si všichni vyšli zachytat v jeden okamžik, asi by se nevešli. Mohou se potkat u vody, na tradičním rybářském plese, při brigádě, jednou za rok při výroční schůzi nebo na Legráku při rybářských závodech, ale je jasné, že se všichni mezi sebou znát nemohou.

Kolínské revíry jsou pro rybáře atraktivní ze dvou důvodů. Prvním je výjimka umožňující na Labi čtyřiaadvacetihodinový lov a druhým, že se zde dají chytit velké trofejní ryby. Na revírech neplatí žádná vyhrazená místa u vody. Kdo dřív přijde, ten dřív loví. Poslední roky se však rybářům daří zřizovat příhodná lovná místa pro hendikepované kolegy. Jsou označena cedulemi a lze je nalézt v popisech revírů i podle souřadnic GPS.

Revíry může navštívit kdokoli s platnou povolenkou, ať je to rybář z Moravy či od Aše. Ze statistik vyplývá, že na kolínských revírech je ročně okolo pěti tisíc docházek k vodě. Po-

Předseda kolínských rybářů Jiří Krouza a vedoucí rybářské stráže Tomáš Olajoš v roce 2019 při nasazení jednoho z 36 trofejních kaprů do Labe

lovinu z nich tvoří docházky k Labi, kde převážně loví jiní než Kolínští. Na druhou stranu třeba labské tůně jsou doménou místních. Velké rozdíly jsou v tom, jak náruživě rybáři

svůj koníček provozují. Obvyklí jsou víkendoví lovci, ale najdou se lidé, kteří mají i sto osmdesát docházek k vodě za rok.

Výlov chovného rybníku Frčina na Červeném Hrádku se uskutečnil v sobotu 9. října. Během dvou hodin slovíli kolínští rybáři 765 kg kapra lysce, 175 kg amura, 45 kg candáta a také 150 kg bílé ryby. Kapry, amury a candáty vysadili do revíru Ovčačka, bílou rybou zarybnili Labe.

Války i chemičky

První Spolek sportovních rybářů v Kolíně vznikl již v roce 1892 a nedlouho poté byl v Kolíně založen i Rybářský klub. Lov ryb, který býval kdysi nutností, později živností a povoláním, se na přelomu století stával i sportem a zábavou. Sportovní rybaření v Kolíně nezastavily světové války ani komunismus, rybáři přežili i v desetiletích, kdy bylo Labe mrtvou řekou. Každé období mělo svoje specifika, velká témata i drobné zábavné momenty. Připomeňme si některé z nich.

- 1908. S podporou Zemědělské rady v Praze pořádali sportovní rybáři výstavu, o které se mluvilo v celé republice. K vidění byly ryby v 75 velkých a 15 malých akváriích, nechyběly přednášky ani rybářský kurz. Diagramy umístěné na výstavních panelech informovaly, že v deseti okresech země ryb přibývá, v sedmdesáti sedmi ubývá a v jednačtyřiceti se dosud provozuje rybářství loupeživě.

- 1948. Rybářské závody se konaly na labských ramenech 22. srpna za účasti 189 rybářů. Voda však byla předchozími dešti zakalená, a tak neúspěšnější rybář chytil všeho všudy tři kusy.

- 1964. V Kolíně se objevuje nešvar, že lékaři jsou často voláni k nepatrným případům. Stalo se dokonce, že nemocný, který volal, nebyl při příchodu lékaře na lůžku, ale na rybách.

- 1965. Výzkumný ústav rybářský ve Vodňanech sdělil, že chemickým rozbořem labské vody bylo zjištěno, že je z rybářského hlediska naprosto nemožná.

- 1972. Výlov rybníka Peklo byl rekordní. Vyloveno bylo 87 metrů kaprů v průměrné váze 1,3 kg.

- 1977. V místní odbočce Českého rybářského svazu v Kolíně bylo organizováno přes 800 rybářů. Denně jsme potkávali muže s prutem buď na kole, nebo pěšky a všichni spěchali na svá vyhlédnutá, vyseděná místa.

Každý má u vody svoje místo, ale největší oblíbě se dlouhodobě těší hlavní tok Labe a Legerovo rameno.

Trofejní ryby

V kolínských rybářských revírech platí tzv. horní míra ryb. U kapra je to 65 cm. Rybář, který uloví takového kapra, jej musí po vytažení co nejdříve vrátit zpět do vody. Smyslem je zachování trofejních ryb. Díky tomu se v kolínských vodách občas podaří chytil kapry přes 24 kg váhy. Jsou zde i trofejní štiky přes jeden metr, dvoumetroví sumci či půlmetroví okouni.

- 1982. Kolínští rybáři ulovili na prut 14 264 ryb v celkové váze 10,5 tuny.

- 1986. Rybáři vysadili do sportovních vod ve své oblasti přes 51 000 ryb o celkové váze 11,5 tuny. Přes 80 % tohoto množství si vyprodukovali sami.

- 1987. Rybáři vyexpedovali do zahraničí za valuty 1 200 kg lina z vlastní výroby.

- 2001. Největším lákadlem 7. ročníku výstavy Životní prostředí a my, kterou připravil Okresní úřad Kolín, byly živé ryby. Přichodí si je mohli vylovit a prohlédnout v zákoutí, které bylo věnováno rybářství.

- 2006. Po kyanidové havárii v Kolíně uhynulo v Labi 10 tun ryb.

Statistika za sezónu 2019–2020:

- kapr 3 024 kusů, celková váha 7 535 kg
- štika 209 kusů, celková váha 499 kg
- sumec 106 kusů, celková váha 827 kg
- candát 285 kusů, celková váha 632 kg

Povolenky a brigády

Sídlem místní organizace Českého rybářského svazu je rybářský dům v ulici U Křižovatky. Sem si rybáři chodí pro povolenky a členské známky, konají se zde schůze výboru i školení a několikrát do roka i zkoušky na státní rybářský lístek. Od začínajících rybářů se očekává, že rozpoznají běžné druhy ryb a jsou jim jasná pravidla rybolovu. To, že někdo nesloží zkoušky, se stává jen výjimečně.

Každý koníček něco stojí. Na kolínských radnici zaplatí zájemci o doživotní rybářský lístek 1 000 Kč. Roční členský příspěvek v Českém rybářském svazu představuje 500 Kč a ti, kteří nemají čas odpracovat u vody povinných deset brigádnických hodin, přispějí do společné pokladny částkou dalších 900 Kč. Takových je mezi členy asi čtvrtina. Další peníze členové vydají za povolenku, což může v případě té celoroční vyjít na 1 400 Kč. Kdo chce ovšem povolenku celorepublikovou, platí víc než dvojnásobek. Největší peníze rybáři investují do svého vybavení. Nejskromnějším z nich stačí pruty do deseti tisíc, náročnější investovali během let i půl milionu.

Mník se uchytil

Kolínské revíry jsou na šupiny bohaté, v tekoucích i stojatých vodách najdeme pestrou obsádku ryb v čele s kaprem obecným. Dále zde běžně žijí štika, okoun, candát, sumec, úhoř, tolstolobik, amur bílý a takzvaná bílá ryba, což je rybářský termín zahrnující perlička ostrobřichého, plotici obecnou a další ryby. K nejzajímavějším obyvatelům kolínských vod patří mník jednovousý, který z Labe v šedesátých letech zmizel a před pěti lety byl znovu nasazen. Díky grantu TPCA se tehdy do řeky vypustilo 25 tisíc malých mníků. Nedávné úlovky dorostlých jedinců dokazují, že dobře prospívají a jejich návrat byl úspěšný.

„Situace se zarybněním kolínských vod je podle mě dobrá, druhová skladba zůstává z krátkodobého hlediska téměř neměnná. Z dlouhodobého hlediska je na ústupu úhoř říční, a to kvůli vodním stavbám. S lososem se v Labi pochopitelně již nesetkáme, na druhou stranu se k nám dostávají některé nepůvodní invazivní druhy ryb, jako je karas stříbrný, střevlička východní, hlavačka mramorovaná nebo sumeček americký,“ komentuje hospodaření na kolínských revírech předseda rybářů Jiří Krouza.

Většinu násady pro zarybnění nakupují rybáři od léty prověřených dodavatelů, některé druhy si odchovávají sami v rybníku Frčina na Červeném Hrádku. Díky záznamům v rybářských povolenkách a statistikám rybáři dobře vědí, kolik kterých ryb bylo ročně odloveno, což je pro zarybnovací plán důležité. I přes četnost úlovků by ryb mělo přibývat.

Nejčastěji lovenou rybou je kapr, což je běžné i na jiných mimopstruhových revírech v republice. Počty úlovků se v posledních letech nijak významně neliší, svoji roli hraje

i to, že si členové neberou domů víc než čtyřicet ryb ročně. Vzrůstající počet rybářů, zejména kaprařů, loví v režimu „chyt a pust“. I tak je ročně odloveno několik tun ryb. Nejúspěšnějšími lovci v kolínských vodách však nejsou lidé.

Kormoráni na odstřel

Neřešitelný problém na všech vodách naší republiky představuje dříve chráněný kormorán velký, který kvůli úbytku ryb ve Skandinávii v obrovských hejnech táhne Evropou. V zimě je možné spatřit na Sandberku i tisícíhlavé hejno. Jeden kormorán spořádá denně víc než půl kila ryb a roční škody pak mohou kolínští rybáři vyčíslit v milionech korun. Myslivcům byl sice povolen jejich odstřel, ale vzhledem k velikosti hejn není příliš účinný a dotace na škody způsobené rybožravými predátory problém ani zdaleka neřeší.

Kromě kormoránů řadí v kolínských revírech i další dravci jako třeba norek americký. Jejich počty sice nejsou tak obrovské, ale na menších vodách, jako jsou Ovčačka či Lege-rovo rameno, dokážou nadělat slušné škody.

Tenatové sítě

Boj proti pytlákům, zdá se, nemá konce, i když počet kontrol u vody v posledních letech vzrostl. Na kolínských revírech provádí kontroly okolo padesáti porybných, a to včetně členů rybářské stráže s rozšířenou působností. Jedná se o dobrovolníky, čemuž obvykle odpovídá i nahodilost kontrol. Ročně stráž zkontroluje zhruba dva tisíce tři sta rybářů a odhalí přibližně desítku pytláků. Převažují mezi nimi cizinci nepřivklí našim poměrům. Do této kategorie patří například i úspěšný zátah, který se roku 2017 uskutečnil na jedné z pískoven, kde se podařilo přistihnout při činu organizovanou skupinu cizinců s tenatovými sítěmi. S takovou technikou mohou za půlhodinku nalovit ryby v hodnotě desetitisíců, což je už trestný čin. Obvykle ovšem porybní zjistí při kontrolách jen běžné přestupky. Snaží se být přísní na čistotu kolem vody, hlídají lov hájených ryb, úlovky pod míru či zakázaný lov na tři udice. Kromě toho pravidelně sledují i průtoky na jezích, úhyny ryb, kvalitu vody apod. Měsíčně najezdí kolem revírů desítky kilometrů.

Rybářem se člověk obvykle stává na celý život. Zpočátku to může být zábava, sport a lov, pro někoho klid v přírodě. V některých případech ovšem zájem přeroste a zvítězí starostlivost a láska. Z takových lidí se pak stávají porybní a hospodáři Českého rybářského svazu.

Vladimír Sládek

(Za zapůjčení zveřejněných fotografií děkujeme členům místní organizace Českého rybářského svazu v Kolíně)

Štika ulovená Zdeňkem Vernerem a Milanem Novákem na Legerově rameni koncem října 2016 měřila 113 cm a vážila 12,8 kg. Na obě oči byla již slepá.

Hospodář Milan Tkáč při zarybňování na Hradištku v roce 2020

Prodej povolenek k lovu ryb se v covidové době uskutečnil přes internet a improvizovaný výdej okénkem v Rybářském domě U Krížovaty. Na snímku zástupce hospodáře Milan Novák.

PÍSEK MÍSTO LESA?

V posledních týdnech vzbudila velkou diskusi plánovaná těžba písku na území mezi Bělušicemi a Konárovicemi, která hrozí zničit jeden z nejzachovalejších lesních porostů na Kolínsku. V minulém čísle Zpravodaje jsme informovali o probíhající petici a o rozhodnutí města Kolín protestovat proti záměru společnosti České šterkopísky na Ministerstvu životního prostředí. Na podrobnosti a vývoj kauzy nezbylo místo, uvádíme je tedy v tomto čísle, jak jsme slíbili.

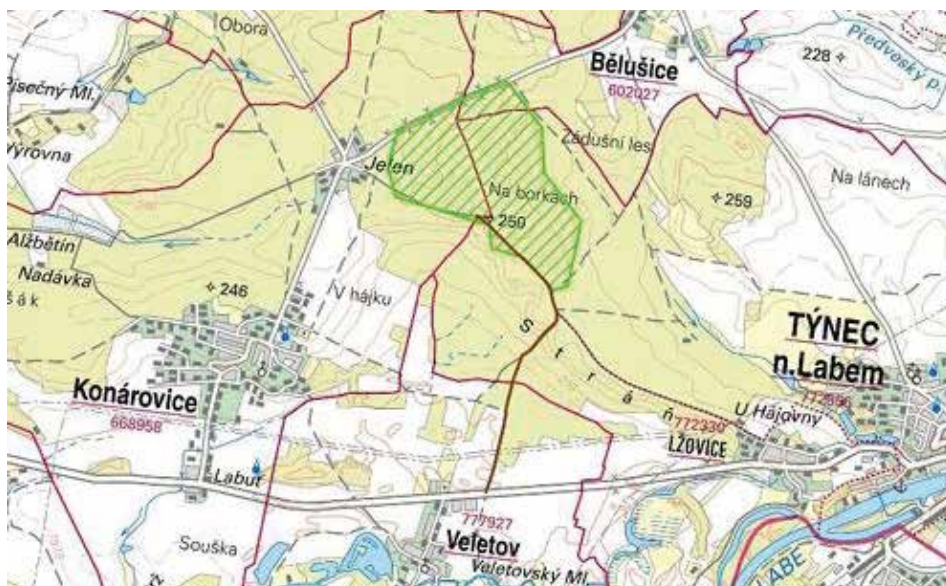
Těžba písku mezi Konárovicemi a Bělušicemi s hranicí těsně u obce Jelen má podle představ společnosti České šterkopísky trvat téměř dvacet let a každý rok má zabrat šest hektarů lesa. Jde o území, které spadá pod ORP Kolín, a vedení města už schválilo nesouhlasné stanovisko k těžbě. Pro byli téměř všichni zastupitelé, zdržel se jen Ing. Martin Škorpík (KSČM) a zastupitel Martin Herman (ANO), který se z jednání omluvil a poslal stanovisko, ve kterém tvrdí, že se problém netýká Kolína a neměli bychom se do něho vměšovat, přirovnává to k situaci v Afghánistánu.

Bezprostřední vliv na Kolín by měla především zhoršená dopravní situace, konkrétně v ulici Třídvorská (bezmála devadesát kamiónů každý všední den). Ve druhém směru by si naopak užil nárůst kamiónů Týnec nad Labem. Nepříznivých dopadů, ke kterým Kolín nemůže být lhostejný, je ale mnohem víc. Záměr předložený společností České šterkopísky posoudily odborné správní orgány v oblasti ochrany životního prostředí a územního plánování. Proti plánu těžby pak vznesly řadu vážných námitek.

Ty nejvážnější samozřejmě souvisejí s úbytkem lesní plochy. Zalesnění Středočeského kraje je pod republikovým průměrem a kácet jeden z nejzachovalejších lesních porostů na Kolínsku neznamená jen připravit se o oblíbenou rekreační oblast. Les má kromě své produkční funkce také nezastupitelnou roli v ochraně kvality ovzduší, spodních vod, půdy a nejrůznějších živočichů.

Dokumentace předložená těžební společností se tím buď nezabývá, nebo vliv hodnotí jako nevýznamný. Těžba přitom zasáhne ještě mnohem větší území, než o kterém je řeč. Bez ohledu na hrozbu širšího narušení spodních vod je jasné, že se do vytěženého prostoru bude kumulovat voda z jeho okolí. Kořenový systém okolních borových lesů přitom není schopný čerpat vláhu z větší hloubky a hrozí tak jeho prosychání a odumření. Odlesnění by tedy postihlo mnohem větší lokalitu, než jakou uvádí záměr těžby. Také následná rekultivace, jak ji navrhuje těžební společnost, má řadu rizik a umělé zalesnění se vůbec nemusí podařit.

Argumentů proti těžbě a kvalitě dokumentace, která ji obhajuje, je řada. Víc, než se jich

Plánek se zamýšleným těžebním prostorem. Jde o hrozbu pro lokalitu oblíbenou v širokém okolí.

sem vejde. Po schůzce starostů Kolína, Býchor, Bělušic, Veletova, Tří Dvorů a Týnce nad Labem poslala na Ministerstvo životního prostředí (MŽP) negativní stanovisko s konkrétními námitkami většina dotčených obcí, které leží v okolí plánované těžby. Jejich územní plány s ní nepočítají, nicméně tahle překážka se dá obejít. Rozhodující bude, jaké stanovisko zaujme MŽP. Co můžeme očekávat?

MŽP pravděpodobně dokumentaci těžbařům vrátí, aby se s připomínkami vyrovnali, podobně jako se tomu stalo v případě snahy zavést v rámci rekultivace část Sandberku odpadovým stavebním materiálem. Pokud MŽP záměr těžby šterkopísků v jeho současné podobě neschválí, předkladatel může od svého plánu ustoupit nebo se pokusí s námitkami vyrovnat a záměr přepracuje (zmenší plochu těžby, propracuje opatření zabraňující škodám atd.) a podá ke schválení znovu. Což by Kolín i dotčené obce pravděpodobně opět napadly. Rozhodující verdikt pak vynese MŽP.

Vyrovnat se s dobře podloženými námitkami o ohrožení životního prostředí není snadné a společnost Kamenolomy ČR například přepracovaný záměr rekultivace Sand-

berku nepředložila dodnes. Je tedy těžké předvídat, jak a kdy obě kauzy skončí. Obě budeme samozřejmě dál sledovat.

PAST NA KNIHOMOLY

„Jsou tam tisíce knih,“ upozornila mě na nový antikvariát v Kovářské ulici známá. Jediný podnik svého druhu v Kolíně otevřel Michal Kohoutek na konci prázdnin. Zpočátku šlo o pultový prodej, poslední měsíc je podnik provozován jako samoobsluha. Antikvariát je umístěn v jedné velké místnosti s regály, do kterých se vejdu dva, možná tři tisíce knih. Další tisíce má majitel ještě ve skladu, což je pro budoucnost podniku dobrou zprávou. Většinou jde o literaturu vydanou v posledním půlstoletí s cenami od dvaceti do sta korun. Všechny jsou opatřeny cenovkami, přehledně roztríděné a umístěné. Zjevně o to pečuje někdo, kdo má knihy rád. Málo přitažlivé tituly tu nenajdete, ty putují do stánku před kolínským nádražím, kde se v nich mohou pohrbat lidé čekající na vlak.

red.

Antikvariát v Kovářské ulici je v Kolíně jediný svého druhu

JOSEF ČÁSLAVA – NÁVRAT V ČASE

Při červnovém předávání Ceny města Kolína Josefu Čáslavovi bylo avizováno, že k ocenění a zároveň k významnému životnímu jubileu (75 let) mu bude uspořádána výstava v Regionálním muzeu v Kolíně. Komorní výstavní prostora v objektu Brandlova čp. 35 se tak na nějakou dobu stane místem, kde tento známý kolínský fotograf bude bilancovat a ohlížet se za svou dosavadní tvorbou.

Výstava s podtitulem *Návrat v čase* nezůstane svému jménu nic dlužna. S autorem se vrátíme až do 60. let, kdy se začal formovat jeho typický styl, a pomalu projdeme všechny významné mezníky a tematické tvůrčí

okruhy až do současnosti.

Josef Čáslava je ryzí dokumentarista, nečekejme tedy na výstavě žádnou komponovanou uměleckou fotografii. Představeny budou fotografie z jeho několikaleté spolupráce s kolínskou automobilkou TPCA a výstavištěm v pražských Letňanech. Najdeme zde díla dokumentující jak zrychlený tep města (Kmochův Kolín, Gasparáda), tak klidnější tlukot na komornějších společenských akcích. Nebudou chybět fotografie památek Kolínska i Kutnohorska (zejména chrám sv. Bartoloměje a nedávno zrekonstruované Bartolomějské návrší) i přírodní krásy Kolína a jeho nejbližšího okolí. Prezentována bude i méně známá poloha Čáslavovy tvorby – focení body artu a módy. Možná nás autor překvapí a z útrob svého fotoarchivu vytáhne i nějakou glamour fotografii.

Josef Čáslava patří bezesporu k nejvýraznějším tvářím současné kolínské fotografie. Tohoto kolínského patriota s nezbytným fotoaparátom potkal určitě každý Kolíňák, ať již v tanečních, na kulturních či společenských akcích ve městě nebo v blízkosti známých pamětihodností i méně známých a nenápadných zákoutích a uliček. Narodil se 19. listopadu v Kolíně, a ač se o fotografii zajímal již od

Foto: Josef Čáslava

Kam nás zavedou fotografie Josefa Čáslavy v čase? To se dozvíme na jeho výstavě.

raného mládí, jeho původní profese byla tomuto obrazovému médiu na hony vzdálená. Vyučil se obráběčem kovů a v tomto oboru pracoval v místním podniku služeb. Fotografování však nikdy ze svého života nevytěšnil. Postupně se mu začal věnovat i profesionálně, po roce 1989 si založil vlastní fotografickou živnost a získal ikonický ateliér ve Zlaté uličce.

Vedle vlastní tvorby se Josef Čáslava intenzivně věnuje i propagaci fotografie jako takové. Vlastní velmi zajímavou sbírku fotografických přístrojů, čítající několik desítek exponátů, a spravuje i rozsáhlý archiv děl kolínských fotografů 20. století. Od roku 1956, kdy podle svých slov poprvé držel fotoaparát v ruce, uběhlo mnoho času. Fotografování se nejdříve stalo jeho koníčkem, zálibou, povolá-

ním a nakonec láskou jeho života, samozřejmě až po manželce Jiřině. Myslím si, že jej vždy fascinovalo to, že fotografie dává člověku jedinečnou schopnost zastavit čas a především vrátit se v něm zpět.

Výstava v muzeu bude slavnostně zahájena 11. listopadu 2021. Původně jsme chtěli vernisáž přímo v den autorových narozenin. Toho, kdo Josefa Čáslavu dobře zná, jistě nepřekvapí, že v den svého významného životního jubilea nemá čas, protože pracuje. My ale nechceme kurzy tanečních ochudit o úžasné fotografie, sejdem se tedy a popřejeme Josefu Čáslavovi k narozeninám s několikadenním předstihem.

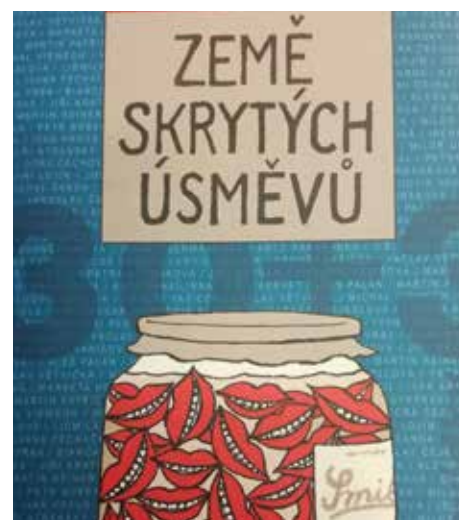
Petra Hollerová

ZEMĚ ÚSMĚVŮ

Podzimní knižní veletrh v Havlíčkově Brodě je po tom pražském druhý největší. Jeho loňský ročník měl nést název „Země úsměvů“, a protože to měl být ročník jubilejní – třicátý, rozhodli se organizátoři vydat na jeho počest knihu povídek od třiceti českých spisovatelů, kteří někdy na veletrhu četli svá díla. Kvůli pandemii se nakonec třicátý ročník nekonal, ale vydat knihu se podařilo. Vyšla v nakladatelství Hejkal a názvem *Země skrytých úsměvů* symbolicky odkazuje na dobu koronavirovou.

Kniha je velmi pestrá, tematicky, žánrově a samozřejmě i autorsky. Staví vedle sebe autorky a autory na vrcholu slávy i ty, jejichž případná sláva se teprve blíží. V podstatě je to taková ochutnávka toho, co se v současnosti na českém knižním stole nabízí. Jejím prostřednictvím si tedy můžete dát předkrm od jednotlivých autorů a zjistit, zda vás povídka naláká i k četbě hlavního chodu. Jako dezert k ochutnávce zmíněné třicítky autorů, jsou v knize nakonec ještě tři povídky navíc.

Libuše Vodičková

ŽIŽELICKÉ MUZEUM

Žiželice jsou jedním z nejstarších doložených sídel na Kolínsku, protože první písemná zmínka pochází již z roku 1052. Nalezneme ji v listině knížete Břetislava I., který ukládal místním odvážet určité platby abatyši Mladě do kláštera sv. Jiří na Pražském hradě. Žiželice vždy patřily pánům z hradu v nedalekém Hradištku (dnes Hradištko II), jehož majitel Dětoch z Třebelovic je povýšil v roce 1321 na poddanské městečko s různými privilegii a znakem, do kterého vložil svůj erb se dvěma zkříženými meči.

Z neznámých důvodů ale nebyla do obvodu nově vzniklého města zahrnuta severozápadní část zvaná Velká Strana, dnešní Končice. O čem mlčí historické prameny, o tom se po generace traduje lidové vyprávění. Když prý při tažení na Kutnou Horu oblehlo v roce 1304 vojsko Albrechta Habsburského hrad v Hradištku, vzkázal zoufalý Dětoch do Žiželic o naléhavou pomoc. Sedláci z tak zvané Malé Strany ihned vyrazili, ale zámožnější obyvatelé z Velké Strany se místo toho starali jen o to, jak nejlépe ukrýt svůj majetek, aby o nic nepřišli. Vděčný pán pak Malou Stranu povýšil na město a vůči obyvatelům Velké Strany měl prohlásit: „Zradili mě! Tedy zde končí mé přátelství.“ Tak údajně vznikl název Končice pro ves, kterou od Žiželic oddělil, přestože je s nimi spojená. I s touto pověstí se můžete seznámit v místním muzeu, které se nachází v přízemí radnice uprostřed náměstí. Ta byla postavena v roce 1800 v pozdně barokním stylu za purkmistra Jiřího Slaniny místním zednickým mistrem Martinem Sobotou poté, co stará roubená rychta (stávala na místě

dnešního kulturního domu) shořela při jednom z ničivých požárů. Muzeum, otevřené pro veřejnost v roce 1965, spravuje místní okrašlovací spolek Žiželáci a ve čtyřech místnostech soustřeďuje celou řadu pozoruhodných exponátů tematicky seřazených. První sál je věnován historii hradištského hradu a žiželického panství vůbec, takže zde nemohou chybět různé archeologické vykopávky ať již ze středověku, nebo z dob ještě starších. Vedle modelu zaniklého hradu nebo faksimile důležitých listin je zde i fotografie slavné gotické monstrance z místního kostela sv. Prokopa a hedvábné mešní roucho z poloviny 14. století, vyšívané zlatem a stříbrem. Podle tradice ho zhotovila Kateřina z Vartemberka, manželka tehdejšího majitele panství a stavitele kostela Petra z Rožmberka. Prohlídka pokračuje obdobím 19. a 20. století, kterému dominuje slavná doba rozkvětu cechů a řemesel včetně bohatého společenského i kulturního života obce. Mimo jiné jsou zde vystaveny krásné dřevěné loutky končického řezbáře Viktora Smetáka, zphoto-

vené v roce 1925 pro vídeňské divadlo české menšiny. Po návratu do vlasti v roce 1945 je přivezl s sebou a k obveselení dětí se s nimi hrálo ještě v 70. letech minulého století. Exponáty ve třetí místnosti muzea připomínají doby, kdy se lidé ze Žiželic živilí hlavně pěstováním a zpracováním lnu. Obecní pazderna, před níž se v malém rybníčku namácel len, ale zůstala už jen na staré fotografii. K vidění je zde funkční tkalcovský stav, kolovrat a celá sada nářadí potřebného k výrobě pevné lněné látky. Prohlídka končí ve čtvrté místnosti, kde je vystaveno zemědělské nářadí, pomocí kterého se ještě před sto lety zúrodňovala políčka podél Cidlíny. Pokud chcete muzeum navštívit, dopředu se objednejte na telefonním čísle obecního úřadu 321 789 137 nebo přímo u průvodkyně paní Mirky Tomešové 728 441 005. Vstupné pro dospělé činí 20 Kč, pro děti 10 Kč.

*text a foto: Roman Šulc
www.cestyapamatky.cz*

„Zajímavostí v našem muzeu jsou proslavené sukně žiželačky, které se zde v 19. století tkaly skoro v každé chalupě. Exportovaly se tehdy do celého Rakouska-Uherska a kvalitní byly tak, že je mohla nosit i vnučka jejich první majitelky,“ říká Miroslava Tomešová z okrašlovacího spolku Žiželáci.

RADIOAMATÉR A PROFESIONÁLNÍ ROZHLASOVÝ TECHNIK

Vladimír Stibitz

* 21. 10. 1906 Praha

† 1. 3. 2000 Praha

Vladimír Stibitz se narodil v rodině bankovního úředníka Vladimíra Stibitze st. a Josefy, roz. Steinové. Rodina se přestěhovala z Prahy na kolínské Zálabí po odchodu otce do výslužby. Bratr matky Josefy Camillo Stein na Zálabí provozoval První českou továrnu na výrobu Molasinu a také Anglickou drůbežárnu. Vladimír měl dvě starší sestry, Miloslavu (1899) a Gabrielu (1901). Mladší bratr František se narodil až v Kolíně (1917). O dva roky později otec Vladimír Stibitz st. zemřel.

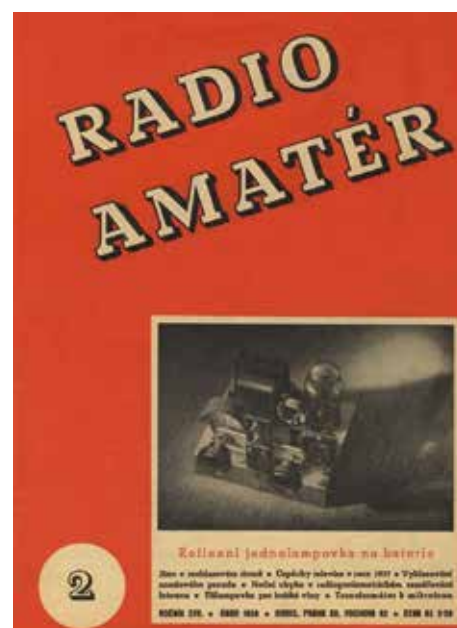
Vladimír v roce 1926 ukončil Veřejnou obchodní školu v Kolíně. Záhy ho zaujala radiotechnika. Absolvoval vyšší středoškolský kurs radiotechniky a obdržel koncesi OK 1 SB. Získané zkušenosti využíval v zaměstnání operátora rozhlasové techniky Radiojournalu v Praze. V časopisu Radioamatér publikoval několik odborných článků.

Na počátku roku 1939 souhlasil s návrhem, že bude přechovávat radiová zařízení a součástky, které by mohl využít čs. odboj. Tato činnost byla kryta obnovením koncese. Po rozbití Československa a vytvoření Protektorátu Čechy a Morava se již v dubnu zapojil do protifašistického odboje. Za okupace např. navázal spolupráci s Václavem Hodkem, kterému pomohl obstarat potřebný materiál pro stavbu vysílačky. Hodek spolupracoval se špkt. Miroslavem Zatřepálkem, jenž se od listopadu 1944 neúspěšně pokoušel navázat radiové spojení s londýnským ústředím čs. zahraničního odboje. Vladimír Stibitz byl mezitím z rasových důvodů postižen nuceným pracovním nasazením. Jeho matka Josefa, která byla židovského

původu, byla odvečena již 13. 6. 1942 kolínským transportem AAd do Terezína. Vladimíra v roce 1944 zařadili do pracovního tábora Klein Stein (Kamionek u Opole) v Horním Slezsku. V důsledku postupu Rudé armády se ovšem internovaným podařilo tábor opustit. Po příchodu do Prahy navázal spojení např. s Antonínem Rambouskem a dalšími odbojáři. Na počátku roku 1945 musel odjet do pracovního tábora Osterode v Sasku, ale i zde se uskutečnil hromadný útěk nuceně nasazených. Vladimír se vrátil do Prahy a zapojil se do příprav převzetí pražského rozhlasu v případě povstání. Na udání byl však zatčen gestapem a vězněn v Petschkově paláci a na Pankráci.

Po vypuknutí Pražského povstání 5. května 1945 uprchl z Pankráce a dostavil se do budovy rozhlasu. Vzal s sebou i mladšího bratra Františka, který mu pomáhal při plnění úkolů technické služby – zejména se jednalo o zajištění kontrolního poslechu atd. Když byli v rozhlase

Obálka časopisu Radioamatér, ve kterém Vladimír Stibitz uveřejňoval články.

vystřídání novou směnou techniků, odešli oba bratři do Meziměstské telefonní ústředny na Žižkově, kde Vladimír z pověření vojenského velitele organizoval radiotelegrafní a radiotelefonní spojení. Po ukončení bojů odjel 12. května do Terezína, aby vyhledal vysílenou matku Josefu, kterou odvezl domů. O tři roky později nahrál její rozsáhlé vzpomínky.

Na konci roku 1946 Vladimír Stibitz obdržel Čs. vojenskou medaili za zásluhy II. stupně jako uznání vynikajících vojenských činů mimo boj, jimiž se zasloužil o Československou armádu (s podpisem tehdejšího ministra národní obrany gen. Ludvíka Svobody). Po komunistickém převratu musel v roce 1949 odejít z funkce technika v Čs. rozhlasu.

PhDr. Miroslava Jouzová, Ph.D

Setkání Vladimíra Stibitze s matkou Josefou v Terezíně, 12. 5. 1945

Vladimír Stibitz ve svém rozhlasovém studiu OK 1 SB

MOJE MÍSTO JE U DĚTÍ

Andrea Zápotočná říká, že je spokojenou maminkou a babičkou na plný úvazek. Její život se však netočí jen kolem rodiny a vnoučat. Provozuje v Kolíně sociální podnik – prádelnu, je i lektorkou rekvalifikačních kurzů zejména pro ženy a dívky, které se chtějí stát chůvami v dětských skupinách.

Foto: Vladimír Sládek

Sociální podnik prádelna Rodina se nachází ve Smetanově ulici v budově nové polikliniky. Dříve zde sídlilo i rodinné centrum Hvězdička.

Za sedm let vyškolila stovky chůviček z Kolína i celé republiky. Dobře o sobě ví, že dokáže adeptky pro práci u dětí dobře připravit a namotivovat. Baví ji to. Bavilo ji to vždy. Při dotazu na budoucí povolání tvrdila už na základní škole, že chce být maminkou. Tohle svoje předurčení v podstatě nikdy neopustila.

Vdala se sice na východní Slovensko, ale po dvanácti letech se vrátila zpátky. To však už se třemi dětmi. „Zdá se, že Kolín je mým osudem,“ směje se. Rodičovskou dovolenou využila naplno, uspokojovalo ji to. V Kolíně hledala práci, kde by mohla být užitečná. Po jednom neúspěšném pracovním pohovoru pochopila, že se musí vydat vlastní cestou, a spolu s dalšími aktivními ženami založila jako jedna z prvních roku 2006 kolínské rodinné centrum Hvězdička. Mohla se opřít o zkušenosti těch, které ji předešly, Markéty Literové z Nymburka či Jiřiny Chlebovské z Mělníka. Program Hvězdičky byl nesen nadšením zejména v prvních letech. Andrea Zápotočná rodinné centrum provozovala třináct let a poté svoji energii nasměrovala do oblasti,

kteřá se jí zdála potřebnější. Důvodem, který ji postrčil, byl i nedostatek míst v mateřských školkách. Pod hlavičkou svého spolku Rodina v Kolíně začala před čtyřmi lety spolu s dalšími chůvami pečovat o děti předškolního věku v rámci dětské skupiny Hvězdička. Hvězdička byla vybrána Ministerstvem práce a sociálních věcí do pilotního projektu mikrojeslí.

Foto: Pavel Eliáš

Andrea Zápotočná se jako členka komise pro občanské záležitosti pravidelně na radnici účastní vítání občánků. Je to něco, co by si nenechala ujít.

Aktuálně dětská skupina Hvězdička ve Fügnerově ulici reklamu nepotřebuje, protože zájem rodičů přesahuje kapacitní možnosti. „Máme ve dvou skupinách šestnáct dětí od dvou let, pečujeme, oblékáme, přebalujeme, krmíme, hrajeme si...“ Andrea Zápotočná všechny své chůvy i rodiče dobře zná a nechce se pouštět do projektů, které by mohly být sice větší, ale zároveň i anonymnější.

Z vlastní zkušenosti ví, že maminky s dětmi jsou na trhu práce znevýhodněné a je pro ně těžké skloubit pracovní a rodinný život. Vnímá, že lockdown přinesl změnu v myšlení zaměstnavatelů, objevily se flexibilní možnosti práce, nové formy úvazků. Firem, které reagují na potřeby rodičů, však mnoho není. Nejsou ani zákony, které by věc účinně podpořily ze strany státu, a mladé maminky mají oprávněný strach o práci. „Trápí mě to, situaci sleduji, v rámci svých možností usiluji o pomoc rodinám na regionální úrovni. Doba je chaotická, ale ač to zní jako fráze, rodina a děti jsou mou jistotou.“

Nikdy si nemyslela, že by mohla provozovat i prádelnu. Napadlo ji to, když hledala uplatnění pro svého syna s duševní nemocí. Její projekt Sociální podnik prádelna Rodina získal podporu Evropského sociálního fondu, prostory našla na nové poliklinice. Provoz zahájila začátkem covidového roku 2020, což bylo z hlediska načasování podnikání nešťastné. „U strojů máme tři zaměstnance. Jde o lidi, kteří jsou na trhu práce značně znevýhodněni.“ Prádelna má spíše drobné zakázky, nicméně i v době, kdy se v Kolíně zabývají prádelny samoobslužné, jsou klienti, kteří ocení službu „Odvezeme, vypereme, vymandlujeme, vyžehlíme, přivezeme“.

Nedá se říci, že by paní Andrea měla nějaký volný čas vyhrazený pro sebe, ale relax potřebuje každý. „Jsem kavárenská. Když potřebuji vypnout, jdu si sednout do Tradice.“ Dokázali bychom ji přistihnout, jak luští sudoku, poslouchá hudbu nebo čte. „Doporučuji knihu Cílené náhody od Alexandra Goldscheidera.“ Prostor si najde i na procházky do Štítarského údolí, na Kmochův ostrov. Na rozdíl od jiných nemá pocit, že je Kolín průmyslovým městem. „Vždyť lesy a příroda jsou tak blízko...“ Těší ji, když může postát na náměstí, má ráda historickou budovu radnice, synagogu i parkán. Fandí blešáku na vzduchu i Otevřené ulici. „Líbí se mi, že je v Kolíně tolik aktivních lidí...“

Když se za svým životem ohlíží, vzpomene si na dětství, na sourozence, rodiče a hlavně na maminku, která s nimi zůstávala doma. Jak popsat pocit, který tehdy zažívala? „Vonělo mi to...“ Zřejmě proto se pak sama chtěla stát zdrojem té vůně a dopřát ji i ostatním.

LISTOPAD V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ

2. 11., úterý, 9 h

S PSYCHOLOGEM ONDŘEJEM VEJSADOU
Beseda v rámci projektu Bookstart, nejen pro maminky a jejich děti na rodičovské dovolené – dětské oddělení v Husově ulici.

4. 11., čtvrtek, 17 h

S PAVLEM KÁRNÍKEM A JEHO HOSTEM
Beseda se senátorem Pavlem Kárníkem a autorem zvířecích večerníčků, např. Vydryška, Václavem Chaloupkem. Výstavní sál knihovny v Husově ulici.

22. 11., pondělí, 14–15 h

ODPOLEDNÍ CHVILKA S PŘÁTELI
Dostaveníčko aneb Odpolední chvílky s přáteli a literaturou ve výstavním sále

knihovny. Provázet Vás bude Alena Šultová – rezervace účasti na telefonu 720 589 158.

23. 11., úterý, 9–11 h

TVOŘENÍ S JANOU
Výroba adventních svícnů. Účastnický poplatek 200 Kč (bude použit na nákup materiálu), rezervace účasti na telefonu 776 321 852, počet míst je omezen. Výstavní sál knihovny.

24. 11., středa, 17–18.30 h

ČAJ O PÁTÉ
Ochutnávka čajů a povídání o knihách s Jitkou Platzerovou – rezervace účasti na telefonu 776 031 835. Pobočka knihovny na sídlišti, Benešova ulice.

27. 11., sobota, 8.30–12 h

DEN PRO DĚTSKOU KNIHU
Akce pro děti a jejich doprovod. Čekají vás různé soutěže a kvízy, tentokrát o sportování v Kolíně. Kdo přijde tematicky oblečen, získá drobnou odměnu. Výstavní sál v Husově ulici.

27. 11., sobota, 11.30 h

Slavnostní předání cen a vernisáž výstavy výherců výtvarné soutěže Sportování v Kolíně. Výstavní sál v Husově ulici.

Bližší informace naleznete na našem webu www.knihovnakolin.cz a na FB www.facebook.com/mestskaknihovna.kolin.

DO MUZEA NA JANA KOTĚRU I VŮNI STŘELNÉHO PRACHU

VÝSTAVY VEIGERTOVSKÝ DŮM

19. 10. – 28. 11. 2021

JAN KOTĚRA 150

18. 11. – 29. 5. 2022

ZAPOMENUTÁ VŮNĚ STŘELNÉHO PRACHU

Výstavní projekt je připravován ve spolupráci s Puškařstvím Skrbek. Nepředstaví zbraň jako nástroj agrese, ale jako velmi zajímavý a krásný předmět užitého umění, jako dokonalý stroj, který vznikl z práce, vynalézavosti a umění starých mistrů.

VÝSTAVY ČERVINKOVSKÝ DŮM

do 7. 11. 2021

UMĚNÍ VE SLUŽBÁCH REKLAMY

23. 11. – 20. 2. 2022

LUDMILA PADRTOVÁ

VÝSTAVY DVOŘÁKOVO MUZEUM PRAVĚKU

do 31. 12. 2021

NEJEN NEPŘÁTELÉ / STAŘÍ ŘEKOVÉ A JEJICH SOUSEDÉ

11. 11. – 31. 3. 2022

JOSEF ČÁSLAVA – NÁVRAT V ČASE

Vernisáž 11. 11. v 17 hodin

DOPROVODNÝ PROGRAM

2. 11., úterý, 17 h

PŘEDNÁŠKA – KELTIA MINCE

Tomáš Smělý, Veigertovský dům

BÁSNĚ PRO PODZIMNÍ ROZJÍMÁNÍ

Měl jsem pár příznivých i překvapených reakcí na poezii autorky Julie Černé, na jejíž knížku jsem chtěl upozornit. Níže je tedy pokračování. Protože mohu a chci vám připomenout, že umět psát je nutnost. Umět veršovat je ... výsada. Zkusíte to dnes ještě někdo s tužkou v ruce? Můžete přitom snít i smutnit.

*Aleš Čermák
s laskavým svolením autorky sbírky Ohlédnutí*

Bezvětrí

*Moje loď nepluje
vítr plachty nenapíná
život se zastavil, pózuje
marně se mu vzpírám*

*Dvě bílá křídla ptačí
hladinu moře rozčeřila
Jenom dvě slova stačí
abych zas uvěřila*

*Stojíme blízko sebe slyším jeho tichý dech
pod jasným modrým nebem
s odlesky léta na listech*

*Chtěla bych asi příliš mnoho
chtěla bych být vším
pro někoho*

Divný rok

*Letící chmýří nad stébly trávy
vůně letních jablek
spadlých pod stromem
vlaštovky na drátech už týden mě zdraví
podivný rok v půli rozlomen*

*Váhavě utrhnu přes plot jeřabinu
červenou směrovku do podzimu*

POZVÁNKA DO KINA

Možná jste si všimli, že se ve Zpravodaji již neobjevuje měsíční program kina. Plánujeme totiž ve čtrnáctidenních cyklech. Program ladíme pro široké publikum a chceme, aby byl zajímavý a pestrý. Aby si každý divák našel to své.

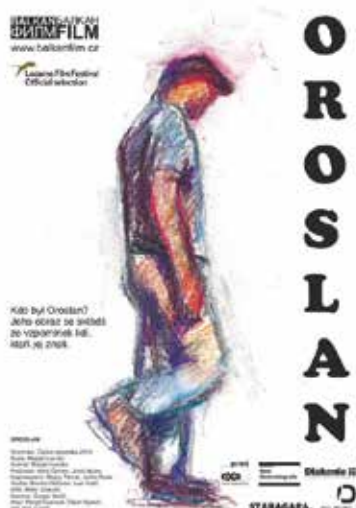
V listopadu to nebude jinak. Čekají vás besedy a doprovodný program k filmům, který cílí také na náročné diváky.

Hned na začátku listopadu zveme k události, která se uskuteční u příležitosti uvedení filmu **Moje slunce Mad** do českých kin. V úterý 2. listopadu vás čeká projekce tohoto nového celovečerního filmu režisérky a výtvarnice Michaely Pavlátové a debata s tvůrci, která bude online přenášena do sálů zúčastněných

kin po celé České republice. Film je o příběhu mladé Češky, která opouští Prahu, aby se v Kábulu vdala za svého milovaného spolužáka Nazira. Animovaným hrdinům propůjčili hlasy přední čeští herci, například Zuzana Stivínová, Hynek Čermák, Ivan Trojan a Miroslav Krobot.

Ve čtvrtek 4. listopadu diváky čeká promítání filmu **Oroslan** s přednáškou a výstavou. V 18.30 proběhne ve foyer kina vernisáž výstavy fotografií Roberta Goláně s názvem **ECCE HOMO**. Ve 20.00 začne projekce filmu

Oroslan, po které bude následovat beseda. Speciální promítání filmu je symbolickým poděkováním všem pracovníkům v sociálních službách za jejich péči o lidi ve stáří i v době pandemie. **Oroslan** je slovinsko-český film režiséra Matjaže Ivanišina, který spojuje prvky dokumentu a fikce. Zpracování filmu zdůrazňuje, že vlastně nežijeme uzavřené životy, ale spíš jakési mozaiky.

Dalším zajímavým filmem je **Hranazlomu**. Žánrově vyhraněný film na pomezí hororu a thrilleru, který si pohrává s divákovou schopností vytvářet si domněnky na základě neúplných informací v příběhu dvou nefunkčních rodin a jejich hluboké vztahové krizi. V programu je zařazen na sobotu 6. listopadu.

Od 19. do 21. října budou v rámci festivalových ozvěn **Noir Film Festivalu** k vidění vybrané tři filmy z letošního programu. Festival se letos s již 9. ročníkem přestěhoval na nové místo – hrad Český Šternberk. Pokud jste na festivalu nebyli, máte příležitost zajít k nám do kina.

Výjimečný celovečerní dokument **Budíž voda** mapuje vznik českého vynálezu, který má při téměř nulových nákladech získat i na nejušších místech planety pitnou vodu a zakládat oázy v pouštích. Promítáme ve středu 24. listopadu s účastí tvůrců.

S velkou radostí vám můžeme oznámit, že jsme také zapojeni do přehlídky **TADY VARY**. Odstartuje 30. listopadu.

Celou řadu dalších českých filmů, např. Vánoční příběh, Prání Ježíškovi, O Čertovi a jiné vánoční pohádky, a zahraničních snímků, např. Eternals, animák Encanto i další, najdete v programu kina na webových stránkách: www.kino99.cz

Milovníky zimních sportů čeká na začátku prosince přehlídka filmů **Snow Film Fest 2021**. Během dvou dnů promítáme všechny hlavní i bonusové snímky, které zůstávají z roku 2020, kdy festival neproběhl. Jejich projekce se uskuteční v pátek a v sobotu 3. a 4. prosince.

V rámci projekcí **Seniorbio** promítáme snímky *Jedině Tereza*, *Atlas ptáků*, *Marťanské lodě* a *Zbožňovaný*. Romantická komedie *Jedině Tereza* je i na programu **Babybio**.

Galerie 99

Výstavu v Galerii 99 OFFLINE vystřídá **ECCE HOMO!** Zbývá posledních pár dnů, než bude ve výstavních prostorách kina k vidění tvorba Petra Přichystalá. Jeho výstavu OFFLINE vystřídají zkraje listopadu fotografie vsetínského fotografa Roberta Goláně s názvem **ECCE HOMO**, která zobrazuje lidské stáří v proměnách času. Velkoplošné fotografie budou k vidění od 4. listopadu do 21. listopadu.

Petr Hejzman
ředitel Kina 99

BALKANFILM představuje doprovodnou výstavu k projekci filmu **OROSLAN** ve vašem kině

Robert Goláň:

ECCE HOMO

MĚSTSKÉ DIVADLO KOLÍN

LISTOPAD

1. 11.	19 hodin	SHIRLEY VALENTINE / Komedialní One Woman Show Simony Stašové. / FDA Praha	mimo předplatné
2. 11.	19 hodin	KOLÍNSKÝ BIG BAND A DASHA - SWING!	pronájem
6. 11.	19 hodin	TODD SHARPVILLE (GB) / ... aneb ten, co hrál se všemi důležitými!	Scapino
9. 11.	19 hodin	NEREZ & LUCIA / Největší hity původní skupiny a novinky.	mimo předplatné
10. 11.	19 hodin	SVATOMARTINSKÝ KONCERT HARMONIE 1872 KOLÍN	pronájem
11. 11.	19 hodin	LEŽ / Komédie s P. Špalkovou, P. Lněničkou, J. Dolanským a E. Kodešovou. / Divadlo Verze Praha / přeloženo z 21. 10.	předplatné sk. C
12. 11.	19 hodin	DOVOLENÁ PANÍ JOSEFY / Jitka Smutná v roli svébytné hospodyně. / Divadlo Ungelt Praha	předplatné sk. B
14. 11.	15 hodin	VODNÍK ČESÍLKO / Večerníčkovská pohádka o chytrém vodníkovi. / Divadlo Scéna Zlín	15+ mimo předplatné
16. 11.	19 hodin	STEVE „BIG MAN“ CLAYTON DUO (GB) / Večer nabitý energií a skvělým muzikanstvím.	Scapino
18. 11.	19 hodin	REVIZOR / Klasická komedie o lidské hlouposti. / Městská divadla pražská	předplatné sk. E
23. 11.	19 hodin	FLAMENGO REUNION SESSION / Reunion legendární kapely („Kuře v hodinkách“)	ARÉNA JEVIŠTĚ
26. 11.	19 hodin	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ / Černá komedie o domovní schůzi. / Východočeské divadlo Pardubice	předplatné sk. A
30. 11.	19 hodin	XAVIER BAUMAXA / Koncertně-komedialní show.	Scapino

PROSINEC

1. 12.	19 hodin	VÁNOČNÍ KONCERT VDO DOLNÍ CHVATLINY - ŠTASTNÉ VÁNOCE	pronájem
3. 12.	19 hodin	KONCERT PRO 10 STRUN - J. SVĚCENÝ, M. KLAUS / Český Paganini, který vás zvedne ze židlí.	mimo předplatné
4. 12.	19 hodin	VELKÉ LÁSKY V MALÉM HOTELU / Bláznivá situační komedie. / Divadelní společnost Háta	mimo předplatné
6. 12.	19 hodin	ANETA LANGEROVÁ - TURNÉ DVĚ SLUNCE 2021 / Zaposloucháte se do tónů časoprostoru duše.	mimo předplatné
8. 12.	19 hodin	KOLÍNSKÝ BIG BAND A VLADIMÍR HRON „VÁNOČNÍ HVĚZDY NEHASNOU“	pronájem
9. 12.	19 hodin	VESELÉ VELIKONOCE / Francouzská komedie podle slavného filmu. / Pantheon Production Praha	předplatné sk. C
10. 12.	19 hodin	POHÁDKOVÉ VÁNOCE S MĚSTSKOU HUDBOU FR. KMOCHA	pronájem
13. 12.	19 hodin	50 ODSTÍNŮ! / Muzikálová parodie na knižní bestseller. / Divadlo Radka Brzobohatého Praha	předplatné sk. E
14. 12.	19 hodin	PETR BENDE & BAND - VÁNOČNÍ TURNÉ 2021 / Koncert s tou pravou sváteční atmosférou.	mimo předplatné
17. 12.	19 hodin	HOUSLE / Komédie o zlodějích a hudebním nástroji. / Divadlo Ungelt Praha	předplatné sk. A
19. 12.	17 hodin	VÁNOČNÍ KONCERT SMYČCOVÉHO ORCHESTRU ARCHI A HOSTŮ	pronájem
20. 12.	19 hodin	ROMAN DRAGON A MICHAL ŽÁČEK / Koncert dvou fenomenálních hudebních osobností.	Scapino
21. 12.	19 hodin	O. HAVELKA A JEHO MELODY MAKERS - SWING NYLONOVÉHO VĚKU	mimo předplatné

**PŘEDPRODEJ
VSTUPENEK**

PO – PÁ 8–16 hodin
731 478 419
msd.kolin@volny.cz

6. 11. sobota, 7.30 h

Setkání sběratelů

9. 11. úterý, 19 h

KONCERT KOLÍNSKÉ FILHARMONIE

Tradiční podzimní setkání s Kolínskou filharmonií s novým dirigentem Wahidem Samandarim a jejím úplně novým koncertním programem. Vstupné: 120 Kč (předprodej), 150 Kč (v den konání), držitelé permanentek KPH zdarma. Sezení na nečíslovaných židlích

11. 11. čtvrtek, 20 h

PETRA JANŮ & AMSTERDAM – JEDEME DÁL

Koncert několikanásobné zlaté slavice. Před časem navázala spolupráci s kapelou Amsterdam a její pořad nazvaný podle hitu Jedeme dál, který nazpívala s Petrem Jandou, nabízí v rockovém hávu všechny nejzásadnější skladby z repertoáru Petry Janů. Vstupné: 400 Kč, 370 Kč, 320 Kč, 280 Kč. Sezení na číslovaných židlích

18. 11. čtvrtek, 18 h

NORSKO OD A DO Z

Beseda s Václavem Bacovským o zemi nekonečně dlouhého pobřeží s hlubokými fjordy a nespočtem velkých i malých ostrůvků. Vstupné: 90 Kč. Sezení na židlích

20. 11. sobota, 20 h

TRAUTENBERK, ZPUTNIK

Klatovská rokenrolová cháska oblečená do svérázných kostýmů s ještě svéráznějšími texty bavící svým tanz metalem široké

publikum. Coby předkapela se představí ZPUTNIK. Vstupné: 350 Kč (předprodej), 390 Kč (v den konání). Koncert k stání

25. 11. čtvrtek, 20 h

VÍTKOVO KVARTETO – VETERÁNI STUDENÉ VÁLKY

„Ne Paganini, ne Stradivari, jen nákej bibít“ aneb „Bigbítový dunění není žádný umění.“ Čtyřicet let se čtyřiceti písničkami a nezkratná banda v čele s Jiřím Růžkem. Vstupné: 250 Kč (předprodej), 280 Kč (v den konání). Koncert k stání i k sezení

29. 11. pondělí, 19 h

4 TENOŘI PRONÁJEM

4 Tenoři poprvé společně zazpívali ve Foru Karlín na podzim roku 2017 pod taktovkou dvorního dirigenta Andrey Bocelliho maestra Marcella Roty. O čtyři roky později jsou zpátky s debutovým albem a oslavou českých Vánoc.

Marian Vojtko, Pavel Vítek, Jan Kříž a Michal Bragagnolo zazpívají muzikálové árie, hity Karla Svobody a písničky z nového alba. Vstupné: 790 Kč, 690 Kč, 590 Kč, 490 Kč (dle místa). Sezení na číslovaných židlích

2. 12. čtvrtek, 16 h

**MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA
KAPELA KŮZLE**

Tradiční mikulášská besídka, s níž dorazí nejen Mikuláš, čerti a anděl, ale nebude chybět ani hudební představení v podání kutnohorské kapely Kůzle. Každé dítě dostane při vstupu od Mikuláše balíček sladkostí. Vstupné: 70 Kč. Volný zasedací pořádek – děti na parketu tančí

KRUH PŘÁTEL HUDBY

57. sezona/ druhá polovina

Vstupné činí 100 Kč, pro děti, studenty a na permanentku KPH je vstupné zdarma. Permanentku v ceně 400 Kč je možné zakoupit před koncertem nebo v kanceláři MSD.

23. 11. úterý, 19 h

MAGDALENA HRUDOVÁ – klavírní recitál
Magdalena Hrudová vystudovala ostravskou konzervatoř a JAMU ve třídě A. Vlasákové. Věnuje se nejen sólové hře, ale i hře komorní.

VÝSTAVY V MSD, Komorní sál

2.–23. 11., vernisáž 2. 11. úterý, 18 h

ROBERT RAMBOUSEK – Mímkry 2021

Tomáš Štědrý vyrábí již několik let repliky lidských ostatků – lebky, kosti, svede i celého člověka (kostu) a dále hororové rekvizity pro filmové produkce, metal festivaly, divadla, tatéry, únikové hry atd. Ukázky naleznete na www.freddy-design.cz. V MSD poprvé představí své dílo širší tuzemské veřejnosti.

INZERCE

**Hledám spolubydlící – ženu
do samostatného pokoje
bytu o velikosti 2kk**

Cena: 3 000 Kč měsíčně

Kontakt:
zuza.souckova@seznam.cz

**Přijímáme inzerci do
Zpravodaje města
Kolína**

Více informací o cenách
a formátech naleznete na webu města,
sekce o městě / Zpravodaj.

e-mail: zpravodaj@mukolin.cz

VYKOUPÍM

staré knižní pozůstalosti,
staré tiskoviny, sbírky
starých pohlednic, poštovních
známek, fotografií,
obrazy, staré rybářské
a myslivecké potřeby apod.

tel: 731 489 630

S námi se může připojit nejvíce z vás

I V KOLÍNĚ

vodafone.cz/5G

Together we can

Slevy pro rodiny s dětmi Středočeského kraje

Jste rodina s alespoň jedním dítětem do věku 18 let trvale žijící ve Středočeském kraji?

Máte zájem využívat slevy z oblasti kultury, sportu, spotřebních nákupů, volnočasových aktivit a mnoha dalších?

Registrujte se **ZDARMA** na www.rodinnepasy.cz a obdržíte kartu Rodinný pas.

SENIOR PASY přináší celoroční slevy v rozsahu 5–50%, doplněné navíc o sezónní a bonusové slevy v oblasti zdravotnictví, lázeňství, wellness, cestování, stravování, ubytování, vzdělání, vstupů do muzeí a galerií a mnoha dalších.

Karta Senior Pas je určena obyvatelům Středočeského kraje, kteří dovršili 55 let. Registrujte se on-line na adrese www.seniorpasy.cz.

Koordinátor projektu:

Středočeský kraj

Turistická oblast Kutnohorsko a Kolínsko ve spolupráci s městem Kolín Vás zvou do historického sálu Centra rozvoje podnikání v Kolíně na výstavu fotografií Josefa Čáslavy.

#LOVEKUKO

KUKO

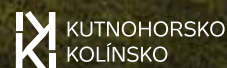
ZNÁMÉ I NEZNÁMÉ

8/11 — 31/12/2021

JOSEF ČÁSLAVA

místo konání CEROP Kolín
otevřeno úterý až čtvrtek
7 - 11:30 a 12:30 - 15
pátek 7 - 12:30

www.cerop.eu
www.mikolín.cz
www.kutnohorskokolinsko.cz

RYOR

česká kosmetika s dotekem přírody

Navštivte prodejnu
Barvy a laky drogerie

Politických vězňů 31, Kolín 4

Otevírací doba: 8.00–12.30, 13.30–17.00 hod

tel.: 734 424 664

Nově
v prodeji

RAIL
REPAIR
SHOP

POJĎTE K NÁM...
PRACOVAT
DO KOLÍNA

HLEDÁ SE

MECHANIK

ELEKTROMECHANIK

**TECHNIK ÚDRŽBY
LOKOMOTIV**

www.dyko.cz

kontaktní osoba **Jana Buřičová**

e-mail buricova@dyko.cz

telefon **326 597 114**

VZPOMÍNKA NA 17. LISTOPAD 1989

**17. 11. 2021 od 16.30 hodin
na Karlově náměstí**

- Pietní akt
- Česká státní hymna – Eliška Tesařová
- Slovo starosty Michaela Kašpara a faráře Jána Halamy
- Koncert: Pavel Dobeš a Tomáš Kotrba
- Vzpomínky, setkání, zapálení svíčky